

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΜΑΣ!

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ 2020

Αγαπητοί εκπαιδευτικοί, αγαπητοί μαθητές και μαθήτριες, Τρεις μορφές από τό παρελθόν, αδυνατισμένες από τήν άσκησι, πλούσιες από αγάπη και φωτεινές από αγιότητα, μās πλησιάζουν και μās καλοῦν νά κοιτάξουμε μαζί τους, χωρίς ψεύτικες παρηγοριές, τήν κατάσταση τής ανθρωπότητας. Μιάς ανθρωπότητας πού αντιμετώπιζει πρωτόγνωρα προβλήματα, πιεστικές προκλήσεις και τραγικά διλήμματα: "Η ειρήνη, τό περιβάλλον, άκόμη και ή ίδια ή επιβίωση του ανθρωπίνου γένους δέν έφτασαν ποτέ τόσο κοντά στήν ολοκληρωτική κατάρρευση.

Η αλήθεια είναι πώς όλα ξεκινούν από τόν άνθρωπο: Τήν ποιότητά του, τή μόρφωσή του, τή καλλιέργειά του. Άλίμονο

όμως αν μείνουμε εκεί! Αυτό πού δέν πρέπει νά ξεχνάμε είναι πώς κανείς δέν είναι αληθινά ευτυχισμένος, εάν ζει μόνο για τόν εαυτό του. Οί προσπάθειές του, τά ταλέντα του και οί επιτυχίες του βρίσκουν νόημα, όταν μετατραποῦν σε εργαλεία αγάπης και παρηγοριάς ενός κόσμου πού ταλαιπωρείται από τόν έγωισμό, τήν άδικία και τήν άπληστία. Μόνον ή αγάπη μπορεί αυτά νά τά νικήσει. Αυτό όμως πού φαίνεται άνίκητο είναι ο χρόνος και ή φθορά πού φέρνει μαζί του. Έκείνες ακριβώς τίς στιγμές ο άνθρωπος αναζητεί τήν πίστη σε κάτι ή σε Κάποιον πού μπορεί νά νικήσει τόν μεγαλύτερο έχθρό του ανθρώπου: Τόν θάνατο.

Αυτήν τήν αγάπη και αυτήν τήν πίστη διακηρύσσει ή Έκκλησία του Χριστού έδω και δύο χιλιάδες χρόνια. Όμως και αυτά λόγια κούφια θά ήταν, αν δέν υπήρχαν οί άνθρωποι εκείνοι πού τά εφαρμόσαν στή ζωή τους και απέδειξαν μέ τό παράδειγμα και πολλές φορές μέ τή θυσία τους πώς είναι έφικτά. Και τέτοιοι άνθρωποι υπήρξαν πολλοί.

Ανάμεσα σε αυτούς, θέση λαμπρή κατέχουν οί τρεις μορφές από τό παρελθόν, οί τρεις μεγάλοι Ίεράρχες, ο Μέγας Βασίλειος, ο Γρηγόριος ο Θεολόγος και ο Ίωάννης ο Χρυσόστομος, πού σήμερα γιορτάζουμε. Τους ονομάζουμε προστάτες τής Παιδείας, γιατί μέ τόν τρόπο ζωής τους έδειξαν τόν δρόμο μιάς μόρφωσης μέ αλήθεια και ανθρωπιά. Αλήθεια, όμως, τό παράδειγμά τους αυτό από τί προστατεύει τή σημερινή Παιδεία; Πρώτα τήν προστατεύει από τούς στενούς της όριζόντες, πού φτάνουν μέχρι μιά άτομική επαγγελματική άποκατάσταση, χωρίς κανένα ενδιαφέρον για τόν πόνο του διπλανού. Κατόπιν τήν προστατεύει από τή μονομέρειά της, πού τήν κάνει νά ξεχνά πώς ο άνθρωπος δέν έχει νά ικανοποιήσει μόνον άνάγκες του σώματος ή του μυαλού του αλλά και τής ψυχής του, πού διψά για άπαντίσεις στα μεγάλα έρωτήματα τής ζωής. Και, τέλος, τήν προστατεύει από τή μελαγχολία μιάς ανούσιας απομνημόνευσης γνώσεων, χωρίς δημιουργικότητα, χαρά και ήρωισμό.

Οί τρεις αυτοί αληθινοί δάσκαλοι ζωής δέν μās παρέδωσαν ένα παιδαγωγικό σύστημα. Μās παρέδωσαν τή ζωή τους. Ζωή γεμάτη γνώση αλλά και αγάπη, ζωή γεμάτη επιτυχίες αλλά και άγώνες για όλοκληρη τήν κοινωνία, ζωή γεμάτη δημιουργία αθά-

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΜΑΣ!

Συνέχεια από τη σελ. 1.

νατων έργων αλλά και άκεραιότητα και έντιμότητα της ζωής τους, και τέλος ζωή με πίστη σε κάτι πίο δυνατό από τόν θάνατο και τόν φόβο. Όλα αυτά πού σπίν Ἐκκλησία ονομάζουμε αγιότητα.

Αυτή η αγιότητα έγινε η αιτία να νικήσουν τόν χρόνο και να τούς μελετάμε 16 αιώνες μετά τήν κοίμησή τους. Συνέγραψαν μοναδικά επιστημονικά συγγράμματα, κατέγραψαν βαθιές αναλύσεις τής ανθρώπινης ψυχής, επεξεργάστηκαν όλη τήν αρχαία σοφία και τή συνδύασαν με τή διδασκαλία τής Χριστιανικής αγάπης. Κυρίως όμως υπήρξαν πρωτοπόροι στόν δρόμο τής συνάντησης τής επιστήμης με τήν πίστη στόν Θεό και τήν αγάπη στόν συνάνθρωπο. Παρά τīs επιθέσεις πού κατά καιρούς δέχτηκαν, η αλήθεια του έργου αλλά και τής ίδιας τής ζωής τους δέν νικήθηκε. Κατηγορήθηκαν για σκοταδιστές. Κι όμως, τά επιστημονικά τους συγγράμματα διδάσκονται ακόμη σε όλα τά πανεπιστήμια του κόσμου. Κατηγορήθηκαν για ανθέλληνες. Κι όμως, κανείς δέν έγραψε σε πίο άπταιστα ελληνικά και κανείς μέχρι σήμερα δέν χρησιμοποίησε ως εργαλείο σκέψης καλύτερα άπ' αυτούς τήν αρχαία ελληνική σοφία. Κατηγορήθηκαν ως ξεκομμένοι από τήν κοινωνία. Κι όμως, τά έργα τής αγάπης τους παραμένουν ανεπανάληπτα. Κατηγορήθηκαν, όπως όλοι οί Χριστιανοί ανά τούς αιώνες, για ύποστηρικτές ενός άπάνθρωπου πολιτικού συστήματος. Κι όμως, όταν η άπληστία των πλουσίων και η βία των αυτο-

κρατόρων έγιναν αίτια έξαθλίωσης του λαού, όρθωσαν τό ανάστημα τους και πλήρωσαν τή στάση τους αυτή με κακουχίες και τελικά με θάνατο.

Άν για μία φορά ακόμη τούς φέρνουμε στή μνήμη μας, είναι διότι δέν πρέπει να σταματήσουμε να όνειρευόμαστε ένα σχολείο ανοικτών όριζόντων, δικαιοσύνης και δημιουργικότητας, πίστης στή δύναμη του ανθρώπου να μαθαίνει καινούργια πράγματα αλλά και να δίνει νόημα στή ζωή του, γεμίζοντας τήν καρδιά του αγάπη και αγωνιστικότητα. Στή μίσηρη ζωή, τήν επίπεδη, χωρίς χρώμα και άρμονία ζωή, πού δυστυχώς αποτελεί τήν πίο μεγάλη άρρώστια των καιρών μας, οί τρεις Ἱεράρχες, με τό παράδειγμά τους, μάς καλούν να γίνουμε ήρωες ξανά, παλεύοντας καθημερινά με τά ελαττώματά μας, συναντώντας καθημερινά αληθινά πρόσωπα πού περιμένουν τήν αγάπη μας, πλαταίνοντας καθημερινά τήν καρδιά μας, για να χωρέσει όχι μόνον μία άτομική έξασφάλιση αλλά τά βάσανα και τά όνειρα όλου του κόσμου.

Συνοδοιπόρους αναζητούν οί τρεις Ἱεράρχες σε μία πορεία πού ξεκίνησαν πριν 16 αιώνες και πού συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Η ανταπόκριση στο κάλεσμά τους αποτελεί μία ρεαλιστική λύση στα μεγάλα άδιέξοδα του '21 αιώνα και μία φωτεινή προοπτική για τό σχολείο των όνείρων σας και για όλόκληρη τήν αγαπημένη μας πατρίδα. Χρόνια πολλά!

Με πατρικές ευχές και αγάπη,

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΑ

Πεντηκοστιανές κινήσεις

Τό κίνημα των Πεντηκοστιανών έχει τīs ρίζες του στόν Μεθοδισμό, ευσεβιστική προτεσταντική ομάδα πού εμφανίστηκε στα μέσα του 18ου αιώνα (1729) σπίν Ἄγγλία και στή συνέχεια εξαπλώθηκε σπίν Ἄμερική. Σπίν Ἑλλάδα εμφανίστηκε στή δεκαετία του 1920 και έγνωρισε ιδιαίτερη ανάπτυξη στή δεκαετία του 1960. Σήμερα δραστηριοποιούνται περισσότερες από είκοσι Πεντηκοστιανές ομάδες, άλλες είναι αντιπριαδικές, και άλλες «χαρισματικές» και υπερδογματικές. Η πίο δραστήρια και πολυπληθέστερη είναι η «Έλευθερα Ἀποστολική Ἐκκλησία τής Πεντηκοστής». Ίδρύθηκε σπίν Ἑλλάδα τό 1966 από τόν ιατρό Λεωνίδα Φέγγο και προέρχεται από τή λεγόμενη «Ἀποστολική Ἐκκλησία τής Πεντηκοστής», πού ίδρύθηκε από Ἑλληνες Πεντηκοστιανούς τή δεκαετία του 1930.

Τά κύρια χαρακτηριστικά των πεντηκοστιανών αυτών ομάδων είναι:

Ἡ μικρή ιστορική τους πορεία. Δέν έχουν, επομένως, καμμιά σχέση και σύνδεση με τήν ίδρυθείσα από τόν Κύριο Ἐκκλησία ούτε σπίν πίστη ούτε σπή λατρεία, ούτε πολύ περισσότερο σπίν «αποστολική διαδοχή».

Κάθε μία από αυτές τīs ομάδες διεκδικεί για τόν έαυτό της τόν τίτλο τής μόνης αληθινής Ἐκκλησίας του Χριστού.

Χαρακτηρίζονται για τό έντονο φονταμενταλιστικό πνεύμα τους πού εκδηλώνεται τόσο σπίν διδασκαλία όσο και σπή συμπεριφορά προς τούς έξω, αλλά και προς τούς όπαδούς, πού τούς επιβάλλουν άυστηρή πειθαρχία.

Ύποστηρίζουν ότι η Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία αποστάτησε τέσσερις αιώνες μετά τούς Ἀποστόλους και τήν χαρακτηρίζουν «πόρνη»

και «θυγατέρα τής Βαβυλώνας».

Βασικές διδασκαλίες τής Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, όπως είναι η Ἱερωσύνη, η Θεία Εὐχαριστία, η περί των Ἀγίων και των Εικόνων, καθώς και η έσχατολογία, άπορρίπτονται ή αλλοιώνεται ό χαρακτήρας τους.

Τό Βάπτισμα τό διαχωρίζουν σε δύο πράξεις: βάπτισμα στο ύδωρ και βάπτισμα με Ἅγιο Πνεύμα. Τό δεύτερο θεωρείται άπαραίτητο να ακολουθήσει τό βάπτισμα στο ύδωρ και μάλιστα συνοδεύεται από τή «γλωσσολαλία», πού αποτελεί άπόδειξη ότι έλαβε τό «Βάπτισμα του Ἁγίου Πνεύματος». Ὁ νηπιοβαπτισμός άπορρίπτεται.

Πολλές Πεντηκοστιανές ομάδες χρησιμοποιούν τό «Σύμβολο τής Πίστεως» Νικαίας-Κωνσταντινουπόλεως, παρόλο πού άπορρίπτουν τīs Οίκουμενικές Συνόδους και τούς θεοφόρους Πατέρες. Δέχονται και χρησιμοποιούν τό κείμενο τής Ἁγίας Γραφής και τόν Κανόνα των βιβλίων τής Καινής Διαθήκης.

Δίνουν μεγάλη έμφαση στις λεγόμενες «εμπειρίες», στα «χαρίσματα» και ειδικά σπή «γλωσσολαλία» και στο «Βάπτισμα του Ἁγίου Πνεύματος». Με τούς τρόπους αυτούς αλλά και με τīs έσχατολογικές διδασκαλίες και «προφητείες» (ιδιαίτερος με τή διδασκαλία περί «άρπαγής») έγκλωβίζουν τούς όπαδούς τους ή προσελκύουν νέους.

Ἡ σωτηρία κατά τīs Πεντηκοστιανές ομάδες είναι πράξη στιγμιαία και αυτόματη και έξασφαλίζεται μόλις ό πιστός δεχθεί τόν Χριστό «σάν προσωπικό Σωτήρα αναγνωρίζοντας τīs άμαρτίες του». Σε έπόμενα άρθρα μας θα προσπαθήσουμε να διαφωτίσουμε τούς αναγνώστες μας με τīs θέσεις τής Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας για τά παραπάνω θέματα.

Πρωτ. Κωνσταντίνος Φλάγκης

Ὁ Σεβ. Ἰγνάτιος στό Διεθνές Συνέδριο τοῦ Economist

Σέ Διεθνές Συνέδριο τοῦ Economist, πού πραγματοποιήθηκε στήν Ἀθήνα (12/12/2019), μέ θέμα «Ἡ δημογραφική κρίση στήν Ἑλλάδα», μίλησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος. Στό Συνέδριο τέθηκε ἡ ὑπογεννητικότητα στό ἐπίκεντρο τῆς δημογραφικῆς κρίσης καί ὁμιλητές μέ γνώση καί θέση ἐξέτασαν τό πρόβλημα ἀπό διάφορους καί σημαντικούς ἄξονες.

Ὁ Σεβασμιώτατος μεταξύ ἄλλων εἶπε:

«Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιά τήν τιμή τῆς προσκλήσεως σέ ἕνα ἀπό τά ἐγκυρότερα φόρουμ πού πραγματοποιεῖται στήν πατρίδα μας.

Ἐπιτρέψτε μας καί ἄρκας νά σημειώσουμε πώς ἡ σημερινή συζήτηση γιά τό μέγιστο πρόβλημα τῆς πατρίδας μας, τό δημογραφικό, ἀποκαλύπτει παράλληλα καί ἕνα ἀπό τά μεγαλύτερα προβλήματα τῆς δημόσιας ζωῆς. Καί αὐτό δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τήν σύγχυση ὡς πρός τήν ἀξιολόγηση τῶν σημαντικῶν καί τῶν ἀσήμαντων, τῶν πρωτευόντων καί τῶν δευτερευόντων θεμάτων.

Θά θέλαμε νά καταστήσουμε ἀπολύτως σαφές πώς δέν ὑποτιμοῦμε κανένα στοιχεῖο τῶν ἀναλύσεων τοῦ δημογραφικοῦ προβλήματος. Εἶναι ἀλήθεια πώς ἕνα εὐρύ φάσμα αἰτίων μᾶς ὀδήγησε ὡς ἐδῶ: Ἡ ραγδαία ἀστυφιλία, ἡ οικονομική κρίση, ἡ μετανάστευση, ἡ χαλάρωση τῶν κοινωνικῶν δομῶν καί θεσμῶν καί κυρίως ἡ διαμόρφωση ἑνός ριζικά διαφορετικοῦ τύπου ἀνθρώπου καί οἰκογένειας. Ὅλοι γνωρίζουμε πώς βαδίζουμε ὀλοταχῶς πρὸς πληθυσμό 8.000.000 μέσα στά ἐπόμενα εἴκοσι χρόνια, περιτριγυρισμένοι μάλιστα ἀπό λαούς μέ πληθυσμιακή αὔξηση. Ἐπίσης, εἶναι ἀπολύτως προβλέψιμο τό μεγάλο δημοσιονομικό πρόβλημα πού θά προκύψει, μέ ὅλες τίς παράπλευρες συνέπειες σέ ὅλους τούς τομεῖς τοῦ δημόσιου καί ἰδιωτικοῦ βίου.

Τό δημογραφικό πρόβλημα δέν εἶναι πρωτογενές. Προκύπτει ἀπό προβλήματα πού σχετίζονται μέ τήν οἰκογένεια ἀλλά καί μέ βαθύτερες ἐκκρεμότητες καί δυσλειτουργίες τοῦ ἀξιακοῦ κώδικα ὁλόκληρης τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ἐκπροσωποῦμε ἕναν κῶρο, στόν ὁποῖον ἡ οἰκογένεια ἔχει θεμελιώδη σημασία. Σύμφωνα μέ τήν χριστιανική πνευματικότητα, ἡ σχέση τοῦ ἀνδρῶν ἀποτελεῖ παράγοντα ὁλοκλήρωσης τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης καί ἡ τεκνοποιία ἀποτελεῖ καρπὸ μίας σχέσης ἀφοσίωσης καί ἀγάπης. Μέσα στήν οἰκογένεια πραγματοποιεῖται ἡ πρώτη μύηση τῶν ἀνθρώπων στό ξεπέραςμα τοῦ ἑαυτοῦ, στή βαθιά ἐνσυναίσθηση καί τήν προσφορά. Ἡ οἰκογένεια ἐκπαιδεύει τά μέλη τῆς νά ἀντέχουν σωματικά καί ψυχικά βάρη στό ὄνομα τῆς ἀγάπης καί τῆς ἀλληλοὑποστήριξης. Τελικὸ ζητούμενο εἶναι πάντα ἡ χαρά, ἡ ὁποία ὅμως προκύπτει ἀπό τή διαρκή ὀρίμανση, τή διεύρυνση τῆς συνείδησης καί τῆς ἀνάπτυξης τῆς συγχωρητικότητας, μέ τήν ἔννοια πού ὑποδηλώνει ὁ ὅρος: Δυνατότητα νά ἀνοίγω κῶρο καί νά περιορίζω ἕνα ἀδηφάγο ἐγωιστικό «θέλω», ὥστε νά χωρέσει καί ὁ ἄλλος. Ὅλα αὐτά προϋποθέτουν πίστη στήν πατρική πρόνοια τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία οἱ πιστοὶ γονεῖς θά μεταδώσουν στά παιδιά τους. Τελικῶς ἡ πίστη στόν Θεό ἀλλά καί στόν ἀνθρώπο ὡς ζωντανή εἰκόνα Του εἶναι ἐκείνη πού καθιστᾷ τήν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν ἔργο πρωτεύον, συναρπαστικό καί χαροποιό.

Ἀντιλαμβανόμεθα πώς ὅλο αὐτό τό πλέγμα ἤθους καί ἀξιών

βρίσκεται σέ πλήρη ἀντίθεση μέ τό πνεῦμα τῶν καιρῶν μας. Ζοῦμε τήν ἐποχή τῆς θεοποίησης τῆς ἀπόλαυσης. Βασικὸ κριτήριό ἐπιλογῆς προϊόντων, ὑπηρεσιῶν ἀλλά καί συντρόφου, εἶναι ἡ ὅσο τό δυνατόν καλύτερη ζωή, ταυτισμένη ὅμως μέ τήν εὐμάρεια καί τήν ἀπόλαυση. Ὁ θεσμός τῆς οἰκογένειας περνᾷ μιά τόσο ριζική κρίση, διότι ἡ κάθε ἀνθρώπινη συνύπαρξη, εἴτε μεταξύ τοῦ ζευγαριοῦ εἴτε μεταξύ γονέων καί παιδιῶν, μοιραῖα κλονίζει τήν οικονομική αὐτάρκεια ἀλλά καί τό συναίσθημα τῆς ἐλευθερίας, τό ὁποῖο ἐπίσης διεκδικεῖ τήν πρωτοκαθεδρία τῆς ἐποχῆς μας. Ὁ σημερινὸς ἀνθρώπος μισεῖ τήν δέσμευση καί κάθε τι πού τόν καλεῖ νά τήν ἀναλάβει αὐτομάτως κατατάσσεται στούς κινδύνους. Κοντολογίς, ἡ τεκνοποιία δέν ἐκλαμβάνεται πλέον ὡς καρπὸς ἀγαπητικῆς σχέσης ἢ ὡς αἰτία χαρᾶς ἀπὸ τῆς δημιουργίας νέας ζωῆς ἀλλά ὡς ἐν δυνάμει παράγοντας διατάραξης λεπτῶν προσωπικῶν, οικονομικῶν καί κοινωνικῶν ἰσορροπιῶν.

Αὐτό δέ σημαίνει πώς αὐτές οἱ ἰσορροπίες δέν ἔχουν τή σημασία τους. Ἀπὸ τήν ποιμαντική μας ἐμπειρία γνωρίζουμε πώς πολλά νέα ζευγάρια ἔχουν ὅλη τήν καλή διάθεση γιά σχέση ἀγάπης καί ἀφοσίωσης, ἀλλά καί τήν ἀπόκτηση παιδιῶν πού τά λαχταροῦν καί εἶναι ἔτοιμοι νά ἀσχοληθοῦν σοβαρά μέ τήν ἀνατροφή τους. Ὅταν ὅμως καταγράφονται οἱ οικονομικές καί κοινωνικές συνθήκες, οἱ χαμηλοὶ μισθοί, τά ἐξαντλητικά ὥραρια, ἡ μηδαμινὴ μισθολογική καί ἐργασιακὴ κάλυψη τῆς γονεϊκότητας καί φουρτώσουν ὅλοι οἱ φόβοι,

πού συστηματικά καλλιεργοῦνται ἀπ' τὰ ΜΜΕ καί κάθε εἶδους τηλεοπτικὴ δραματολογία, ἡ ἐπιθυμία αὐτὴ ἀναστέλλεται ὄχι ἀπὸ διάθεση ἀλλά ἀπὸ ἀνυπέβλητες πρακτικὲς δυσκολίες.

Ἄν κανεὶς θελήσει νά ἀναζητήσει σέ αὐτό τό ἀδρό περίγραμμα λύσεις ἢ τουλάχιστον προτάσεις πού ὀδηγοῦν σέ λύσεις, θά λέγαμε πώς τό πρῶτο πού θά πρέπει νά ἐπιδιωχθεῖ εἶναι μιά εὐρύτατη συναίνεση ὡς πρός τήν προτεραιότητα τοῦ προβλήματος. Μέ τό δεδομένο αὐτό, πρέπει ὅπωςδήποτε νά συναντηθοῦν οἱ φορεῖς, οἱ θεσμοὶ καί τά πρόσωπα ἐκεῖνα τά ὁποῖα, ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων διαφορῶν τους, συμφωνοῦν πώς ἡ ὑγιὴς οἰκογένεια, ἡ στηριγμένη στήν дуαδικότητα τῶν φύλων, τήν ἀγάπη καί τήν καρποφορία τῆς μέσῃ τῆς τεκνοποιίας ἀποτελεῖ παράγοντα ὑγείας γιά μιά κοινωνία. Ἡ ἀφετηρία κάθε σχετικῆς συζήτησης πρέπει κατὰ τή γνώμη μας νά τοποθετηθεῖ στήν ἀδήριτη ἀνάγκη νά ἐνθαρρυνθοῦν οἱ νέοι ἀνθρώποι νά δημιουργήσουν οἰκογένεια καί νά χαροῦν μέσα στό σπιτικό τους τόν ἐρχομὸ μίας νέας ζωῆς. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἤδη πολὺ θετικὴ ἐμπειρία ἀπὸ τήν ἐνίσχυση τοῦ τρίτου τέκνου στή Θράκη. Εἶναι οὕτοια νά παραγνωρίσει κανεὶς τή σημασία τῶν οικονομικῶν προοπτικῶν τῆς νέας οἰκογένειας. Δέν πρέπει ὅμως νά περιοριστοῦμε ἐκεῖ. Τό ἀναφέρουμε αὐτό, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τόν τραγικὸ ὑψηλὸ ἀριθμὸ ἀμβλώσεων, σέ μιά κοινωνία μάλιστα πού οὐσιαστικά φθίνει.

Θά προτεῖναμε, αὔριο κίολας, νά δημιουργηθεῖ θεσμικὸς φορέας ἀντιμετώπισης τοῦ προβλήματος μέ χρονοδιαγράμματα, δράσεις καί κυρίως παρέμβασης στούς χώρους ὅπου διαμορφώνεται καί γαλουχεῖται ἡ νέα γενιά. Ἄλλωστε, ἀπὸ αὐτὴν θά προκύψουν οἱ λύσεις ἢ ἡ συνέχιση τῶν ἀδιεξόδων.

«Κάθε άνθρωπος είναι μιά»

Προσκεκλημένος στην έκπομπή «Πρωινή Ένημέρωση» της ΕΡΤ1, που παρουσιάζουν οι δημοσιογράφοι Νίνα Κασιμάκη και Χρήστος Παγώνης, ήταν στις 7/11 ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος. Ο Σεβασμιώτατος ανέλυσε στους συνομιλητές του τις σκέψεις και τις διαχρονικές απόψεις του για το μεγάλο ζήτημα, που τα τελευταία χρόνια απασχολεί την πατρίδα μας και είναι το Προσφυγικό-Μεταναστευτικό.

Τά κυριότερα σημεία της συνέντευξης έχουν ως εξής:

«Ένωσα, πρώτα-πρώτα, ότι οι άνθρωποι έχουμε ανάγκη ν' ακούσουμε αυτό που έσεϊς ονομάζετε αυτονόητο, που όμως είναι μιά αλήθεια, ή αλήθεια του Χριστού, και ότι εγώ μιλάω ως Έπίσκοπος. Και ως Έπίσκοπος της Εκκλησίας του Χριστού πρέπει να πω αυτό που θά έλεγε ο Χριστός. Και ο Χριστός μ'α είπε ότι κάθε άνθρωπος είναι μιά ζωντανή εικόνα του Θεού. Είναι άνθρωπος. Είναι πλάσμα του Θεού. Κι εγώ δέν μπορώ να δώ ξεχωριστά τους ανθρώπους. Τόν κάθε άνθρωπο τόν

βλέπω με τήν ψυχή που έχει, με τό πρόσωπο που έχει, απ' όπου κι αν προέρχεται, σ' ό,τι κι αν πιστεύει. Και πρέπει να τόν υπερασπιστώ.

Βεβαίως, καταλαβαίνω τόν πόνο, ξέρω τό πρόβλημα. Έπισκέφθηκα πρόσφατα τή Σάμο και τότε κατάλαβα τί σημαίνει να ζεις σήμερα στή Σάμο. Είναι συγκλονιστικό! Αν τήν είχες επισκεφθεί δέκα χρόνια πριν και τήν επισκεφθείς και σήμερα, καταλαβαίνεις τή διαφορά. Όμως είναι αγιέπαινοι οι άνθρωποι τών νησιών μας. Και θέλω να τό πω δημόσια. Έγιναν παράδειγμα προς μίμηση! Είπαν όλοι, μπράβο στους Έλληνες. Για μένα αυτό είναι Έλληνισμός, αυτό είναι Όρθοδοξία».

Έρωτηθείς αν εμμένει στις ως άνω απόψεις σήμερα που τό πρόβλημα βρίσκεται σέ νέα έξαρση, ο Σεβασμιώτατος απάντησε:

«Βεβαίως! Για μένα ο κάθε άνθρωπος είναι μιά εικόνα του Θεού. Ο Χριστός είπε, «θά μέ βρείτε εκεί, στους ελάχιστους αδελφούς μου». Έξάλλου αυτό μ'α τό έβαλε και ως κριτήριο: «Θά είστε δικοί μου, εάν μέ φιλοξενήσετε, εάν μέ ντύσετε, εάν μέ θρέψετε». Αυτό είναι τό κήρυγμά μας. Αυτό είναι ή πίστη μας. Κι αν θέλετε, αυτό έχει να κάνει και μέ τόν έλληνικό πολιτισμό μας. Δέν είναι μόνο ότι γίναμε Χριστιανοί Όρθόδοξοι και πιστεύουμε σ' αυτό... Μέσα στή μακραίωνη ιστορία μας, ως Έλληνες πλέον, άκομη και πρό Χριστού, ήμασταν αυτοί που μιλήσαμε πρώτοι για φιλοξενία, αυτοί που πρώτοι δώσαμε άξία σ' αυτόν καθεαυτό τόν άνθρωπο. Κι αν αγαπάμε τήν πατρίδα μας, αγαπάμε και τόν πολιτισμό της και πρέπει και να τόν εκφράσουμε. Καταλαβαίνω τόν πόνο, δέν είμαι έξω από τά πράγματα. Καταλαβαίνω τόν κόπο που έχει... Καταλαβαίνω τή δυσκολία αλλά πρέπει να σταθούμε στον άνθρωπο. Στον κάθε άνθρωπο. Αυτό δέν παύει να είναι για μ'α τό κήρυγμά μας».

Σέ έρώτηση για τήν εργαλειοποίηση τής θρησκείας από μερίδα έξτρεμιστών μουσουλμάνων, ο κ. Ίγνάτιος παρατήρησε τά εξής:

«Πιστεύω ότι είναι λάθος να δεχτούμε ότι όλοι οι μουσουλμάνοι είναι έξτρεμιστές και επικίνδυνοι. Πρός Θεού! Δέν είναι έτσι. Έξάλλου έχουμε συμβιώσει οι Έλληνες μαζί τους. Έχουμε συμπολίτες μας που είναι μουσουλμάνοι. Αλήθεια, θά τούς κατατάξουμε εκεί; Ασφαλώς όχι. Βεβαίως από τή στιγμή που ή θρησκεία γίνεται εργαλείο πολιτικής, τότε τά πράγματα γίνονται όντως επικίνδυνα. Είναι τό χειρότερο που μπορεί να συμβεί. Έτσι, λοιπόν, πρέπει να σταθούμε και, αν μπορούμε, να δούμε ποιό είναι αυτό τό μετριοπαθές Ίσλάμ, που θά μπορούσε να ανατρέψει τό φανατικό Ίσλάμ ή να τό αντιμετωπίσει μέσα από τά ίδια του τά σπλάχνα. Η θρησκεία, όταν γίνεται εργαλείο, μετατρέπεται σε φανατισμό και σε έμπόλεμη κατάσταση. Όταν παραμένει ή πίστη στον Θεό, είναι πάντοτε ειρηνική θρησκεία... Σέ κάθε περίπτωση εμείς πρέπει να παραμείνουμε σ' αυτό που είμαστε, σ' αυτό που εκπροσωπούμε, σ' αυτό που έχουμε έρθει να διδάξουμε. Φυσικά, ή Πολιτεία πρέπει να πάρει τά μέτρα της. Οι άνθρωποι που έχουν τήν ευθύνη πρέπει να κάνουν τό καλύτερο δυνατόν για τόν λαό μας. Κανείς δέν τό άμφισβητεί αυτό. Εγώ, όμως, ως Έπίσκοπος επιμένω να τονίζω, ότι ο κάθε άνθρωπος είναι μιά ζωντανή εικόνα του Θεού. Ότι θά μετρηθούμε στο πώς θά σταθούμε ως άνθρωποι άπέναντι στους ανθρώπους... Δέν μπορώ να έξουθενώσω ανθρώπους, δέν μπορώ να τούς κατατάξω σε άλλη κατηγορία, δέν μπορώ να τούς αποβάλω ή να τούς απορρίψω, επειδή έχουν μιά άλλη θρησκεία και έναν άλλον πολιτισμό. Δέν έχουμε να φοβηθούμε εμείς οι Έλληνες. Έχουμε τόσο σημαντικό πολιτισμό και τέτοια αλήθεια που δέν πρέπει... Έξάλλου ο φόβος γεννάει φόβο, ή βία γεννάει βία. Δέν πρέπει να πέσουμε σ' αυτή τήν παγίδα... Η ένότητά μας είναι τό όπλο μας! Αυτή μπορεί να είναι ή άσπίδα μας. Και πρέπει να έχουμε άσπίδα. Αλλά μέ τήν ένότητα και μέ τό να σταθούμε ως άνθρωποι προς ανθρώπους...»

Στόν Βόλο ύποδεχθήκαμε τά προσφυγόπουλα με χειροκροτήματα στα σχολεία. Και είπαμε τό αυτονόητο. Υπάρχει άνθρωπος που μπορεί να στερήσει απ' αυτά τά παιδιά τό περιβάλλον του σχολείου; Κι ένα δώρο που κάνει ή Έλληνική Πολιτεία είναι ή δωρεάν Παιδεία σ' όλα τά παιδιά. Και στή συνέχεια είπαμε τό εξής: Θέλουμε αυτοί οι άνθρωποι -που οι περισσότεροι θά φύγουν, δέν θά μείνουν- φεύγοντας, να θυμούνται μιά όμορφη πόλη, που λέγεται Βόλος, κι ανθρώπους, που τούς αγάπησαν και τούς περιέθαλψαν, για να ξαναγυρίσουν με αγάπη; Δέν θέλουμε ποτέ να φύγουν τρομοκρατημένοι, δέν θέλουμε ποτέ να φύγουν έχοντας μέσα τους αισθήματα μίσους από άνθρωπους που ήταν συνάνθρωποι τους».

«Ο Χριστιανισμός δέν έχει τίποτε να φοβηθεί, ιδιαίτερα εμείς οι Όρθόδοξοι. Η Ευρώπη έχει ένα θέμα, γιατί έχει άπεμπολήσει, εν πολλοίς, τόν Χριστιανισμό και τόν αντίλλαξε με μιά έκκοσμίκευση, που δέν ξέρω που θά φτάσει. Στήν Ελλάδα, όμως, έχουμε τήν αλήθεια, έχουμε τήν Όρθοδοξία μας, έχουμε τήν πίστη μας, που είναι ένοποιός δύναμη. Όσο παραμένουμε εμείς σωστοί Όρθόδοξοι Έλληνες, πιστεύω ειλικρινά δέν έχουμε τίποτε άπολύτως να φοβηθούμε. Συναντηθήκαμε πολλές φορές με πολιτισμούς, συναντηθήκαμε και με θρησκείες... Ίσα-ίσα, ίσως αυτό μ'α ενισχύσει να καταλάβουμε τόν θησαυρό που έχουμε άκομη περισσότερο. Νομίζω ότι αυτό

ζωντανή εικόνα του Θεού!»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΣΤΗΝ **EPT 1**

συμβαίνει ήδη στις μέρες μας... Σέ όλες τις Μητροπόλεις, μηδεμιάς εξαιρουμένης, η Έκκλησία κάνει ό,τι μπορεί να περιθάλψει, να συνδράμει και να βοηθήσει. Ίδιαίτερα στα νησιά μας αλλά και σ' όλες τις ακριτικές περιοχές κι όπου έχουμε μετανάστες ή πρόσφυγες. Μπορεί να υπάρχουν και κάποιες πίο συγκρατημένες φωνές, εντάξει... Είμαστε κι εμείς ένα ελεύθερο εκκλησιαστικό σώμα. Έχουμε αυτό που λέμε «Συνοδικό Σύστημα» και ό καθένας μπορεί να πει τη γνώμη του. Κι ίσως αυτό φέρνει κι έναν γόνιμο διάλογο που ενισχύει την αλήθεια».

Γιά τις πρόσφατες εξελίξεις στις σχέσεις της Έκκλησίας της Ελλάδος με τό Πατριαρχείο Μόσχας και αν υπήρχε ανάγκη για την αναγνώριση της Αυτόκεφαλής Έκκλησίας της Ουκρανίας, ο Σεβασμιώτατος παρατήρησε τά εξής:

«Υπήρχε απόλυτη ανάγκη. Πρώτα-πρώτα, εμείς δέν αποδώσαμε την Αυτόκεφαλία. Αυτό τό έκανε τό Οικουμενικό Πατριαρχείο. Καί τό έκανε, γιατί πρέπει όλοι νά έχουμε συνείδηση ότι πρόκειται για ένα ξεχωριστό έθνος τό Ουκρανικό. Είναι Ουκρανοί, πού έχουν ξεχωρίσει από τό ρωσικό έθνος και από τούς Ρώσους. Καί θέλψαν, όπως όλα τά έθνη, όπως και εμείς οί Έλληνες, όπως και οί Ρουμάνοι, οί Σέρβοι, οί Βούλγαροι, νά έχουν τη δική τους Αυτόκεφαλη Έκκλησία. Δυστυχώς, μέσα από τη σχέση τους με τη Ρωσική Έκκλησία, στην οποία ανήκαν μέχρι τώρα, δέν μπόρεσε νά βρεθει λύση και με τις συνθήκες πού επικρατούν, ούτε πρόκειται νά δοθει από κεϊ η λύση. Τό Οικουμενικό Πατριαρχείο είχε πάντοτε αυτό τό πρόνομιο, νά δίδει τό Αυτόκεφαλο. Άπαξ και τό Οικουμενικό Πατριαρχείο συνοδικά αποφάσισε νά τό κάνει, εμείς δέν θά

μπορούσαμε νά μίν αναγνωρίσουμε στή συνέχεια. Η σχέση μας με τό Οικουμενικό Πατριαρχείο είναι τέτοια πού επιβάλλει νά ακολουθήσουμε αυτό. Κι εξάλλου είναι κάτι πού κι εμείς τό ζητήσαμε, κάποτε, και τό αποκτίσαμε. Είναι μιά δυσκολία, όντως, μέσα στην Όρθόδοξη Έκκλησία, αλλά ως σκεφθούμε ότι κι εκεί έχουμε ανθρώπους, τούς όποιους δέν μπορούσαμε ν' αφήσουμε στο Σχίσμα αλλά έπρεπε νά έρθουν κι αυτοί μέσα στην κοινωνία της Όρθόδοξου Έκκλησίας. Τά υπόλοιπα, τά διεκκλησιαστικά, έλπίζω, ότι κάποια στιγμή θά διευθετηθούν... Νομίζω ότι για την Όρθόδοξη Έκκλησία της Ελλάδος, η στάση πού κράτησε ήταν μονόδρομος. Δέν υπήρχε άλλη λύση. Καί νομίζω ότι έγινε με σύνεση, ώστε νά φθάσουμε σ' ένα αποτέλεσμα και πιστεύω ότι τελικά θά βρεθούν οί λύσεις πού θά όδηγήσουν και πάλι στην πλήρη ένότητα της Όρθοδοξίας».

Έρωτηθείς για την απόφαση της Ρωσικής Έκκλησίας νά απαγορεύσει τη διοργάνωση προσκυνημάτων σε συγκεκριμένες Μητροπόλεις της Έκκλησίας της Ελλάδος, απάντησε ως εξής:

«Λυπάμαι πάρα πολύ πού θά τό πώ... Έάν μετατρέψουμε την Όρθόδοξη Έκκλησία σε τουριστικό γραφείο, συγγνώμη, δέν μπορώ νά συμμετάσχω σ' αυτόν τόν διάλογο, λυπάμαι πάρα πολύ... Φοβάμαι ότι υποτιμάμε πάρα πολύ την έννοια Έκκλησία, την έννοια Όρθοδοξία... Είναι πολύ όμορφο νά έχουμε προσκυνητές, θέλουμε κι εμείς, αλλά αλλοίμονο αν οί διεκκλησιαστικές σχέσεις κρίνονται από τό αν θά προσκυνήσουν οί άνθρωποι τη μία εικόνα της Παναγίας ή την άλλη... Λυπάμαι πολύ πού φθάσαμε σ' αυτό τό σημείο».

Βιβλιοπαρουσίαση

«ΕΝΑ ΔΑΦΝΙΝΟ ΣΤΕΦΑΝΙ»

Κείμενα χρέους και όφειλής

Μερόπης Ν. Σπυροπούλου

«Σήμερα... έχουμε επιτακτική ανάγκη από μιά νέα υπέρβαση. Μιά έξοδο πός τό ανέσπερο φως της αλήθειας, της εντιμότητας, της ανιδιοτέλειας, της ευπρέπειας της αξιοπρέπειας και της τιμής».

Δέν πρόκειται για έντυπωσιακές επισημάνσεις. Ούτε για ήθικοπατριωτικές εξάρσεις. Πρόκειται για τό ρεαλιστικό μήνυμα πός κάθε προβληματιζόμενο Έλληνα, πού στέλνει η Μερόπη Ν. Σπυροπούλου, η γνωστή όμότιμη Καθήγητρια τού Πανεπιστημίου Αθηνών, με πολυσιχιδη δράση όχι μόνο στον επιστημονικό, αλλά και στον ευρύτερο πνευματικό χώρο.

«Ένα δάφνινο στεφάνι» είναι ό τίτλος τού νέου της βιβλίου, πού κυκλοφορείται από τις γνωστές εκδόσεις «Άρχονταρί-

κι». Περιλαμβάνει 10 κείμενα «χρέους και όφειλής» όπως τά όνομάζει. Σύντομα κείμενα, τεκμηριωμένα, εμπλουτισμένα με γνώμες επιφανών Έλλήνων διανοουμένων, με στόχο «την αντίσταση στα σημεία τών καιρών».

Την αντίσταση αυτή θεωρεί επιβεβλημένη η Συγγραφέας. Πιστεύει ότι είναι απαραίτη, ιδίως σήμερα. Για νά μπορέσει η πατρίδα μας νά σταθεί όρθια, νά μή λυγίσει, νά μή δεχθεί την επικειρούμενη από κάποιους ανιστόρητους κύκλους την ίποβάθμιση και απαξίωση τών αξιών, πού κράτησαν στο ύψος του τόν Λαό μας. Πού τόν διατήρησαν ζωντανό μέσα στις τρικυμίες της ζωής.

ΧΡΙΣΤΟΣ Δ. ΞΕΝΑΚΗΣ

Τό βιβλίο κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ» σε όλα τά χριστιανικά βιβλιοπωλεία και στο βιβλιοπωλείο της Ό. Μητροπόλεως Δημητριάδος «ΛΥΧΝΟΣ».

Σπουδή στην Παύλεια Θεολογία

Πραγματοποιήθηκε (10/12) στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας η Γ' Γενική Ίερατική Σύναξη της Ίερας Μητροπόλεως Δημητριάδος. Ως γνωστόν, τό γενικό θέμα τῶν φετινῶν Συνάξεων θά εἶναι «Οἱ Ἐπιστολές τοῦ Ἀποστόλου Παύλου».

Γ' ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Τό θέμα τῆς Συνάξεως ἦταν «Ἡ Β' πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολή». Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Ἀρχιμ. Παῦλος Σταματᾶς**, Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀναργύρων Βεροίας, μέ θέμα «Εἰσαγωγικά στήν Ἐπιστολή-βασικά θεολογικά θέματα». Ὁ ὁμιλητής, ἀφοῦ ἔκανε μιά συνοπτική ἀναφορά στήν Ἀρχαία Κόρινθο καί στήν παρουσία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στήν πόλη, στόν χρόνο, στόν τόπο καί στούς παραλήπτες τῆς Ἐπιστολῆς, κατέγραψε τούς σκοπούς τῆς συγγραφῆς τῆς πού ἦταν:

1. Ὁ ἔπαινος τῶν Κορινθίων, ἐπειδή διαχώρισαν ἀπό τήν κοινωνία καί συνναστροφή τους τόν μητριομίκτη.

2. Ἡ διδασκαλία τῶν Κορινθίων γιά τόν νόμο.

3. Ἡ ὑπεράσπιση τοῦ ἀποστολικοῦ τοῦ ἀξιώματος, ἐπειδή αὐτό ἀποδεικνύει τή γνησιότητα τοῦ ἀποστολικοῦ ἔργου του.

Ὁ π. Παῦλος χαρακτήρισε τήν Ἐπιστολή «Ποιμαντική», «ἐπειδή, στήν προσπάθειά του νά θεμελιώσει τό ἀποστολικό του κύρος, περιγράφει τό ἀποστολικό του ἔργο.

Ἄν ὁ ἀπ. Παῦλος καλεῖ τούς πιστούς στήν Α' Κορινθίους νά τόν μιμηθοῦν, ὅπως αὐτός μιμεῖται τόν Χριστό, τότε μέ ὅσα περιγράφει στήν Β' Κορινθίους καλεῖ ὅλους τούς ποιμένες καί πνευματικούς πατέρες νά τόν μιμηθοῦν κατά τήν ἀσκηση τοῦ ποιμαντικοῦ τους ἔργου, τῆς ἀποστολικῆς διακονίας τους στήν Ἐκκλησία. Θά τολμοῦσα νά χαρακτηρίσω αὐτήν τήν ἐπιστολή ὡς λόγο «περί ἱερωσύνης» τοῦ Ἀποστόλου». Στήν συνέχεια, ἐπικεντρώθηκε στά βασικά θεολογικά θέματα τῆς Ἐπιστολῆς, πού εἶναι:

- Α. Ἡ πνευματική πατρότητα.
- Β. Ἡ σχέση Καινῆς καί Παλαιᾶς Διαθήκης.
- Γ. Ἡ συμφιλίωση μέ τόν Θεό στή διακονία τῆς καταλλαγῆς «διά Ἰησοῦ Χριστοῦ» καί
- Δ. Ἡ λογεῖα.

Ἐπόμενος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Πρωτ. Μιχαήλ Κόνιας**, Ἀναπληρωτής Καθηγητής τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας Θεσσαλονίκης, μέ θέμα «Ἡ διακονία τῆς καταλλαγῆς μέσα στήν Ἐκκλησία (Β' Κορ. 5, 11-21)». Ὁ ὁμιλητής κατέγραψε τίς ἐκκλησιολογικές ἀρχές, πού διέπουν τή διδασκαλία τοῦ Παύλου καί διασώζονται στήν Ἐπιστολή:

Α. Ἡ ἐνότητα ὡς συνώνυμο τῆς Ἐκκλησίας. «Τήν πολυπόθητη ἐνότητα τήν ἐγγυᾶται ἡ κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι ὁ Χριστός καί θεμελιώνεται στό γεγονός τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως Του, ἀρκεῖ νά εἶναι φορέας τῆς ὀρθοδόξου διδασκαλίας καί πίστεως καί νά εὐθυγραμμίζεται ἀπόλυτα μέ τόν κανόνα τῆς Ἁγίας Γραφῆς.»

Β. Ἡ Ἀγάπη, ἀλήθεια, ἐλευθερία καί ὑπακοή, οἱ ἐν Χριστῷ προϋποθέσεις τῆς ἐνότητας, πού σχετίζονται ἀπόλυτα μέ τό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ, πού εἶναι ἡ ἀπόλυτη ἀγάπη, ἡ ἐσταυρωμένη, ἡ ἀπόλυτη ἀλήθεια καί ἡ ἀπόλυτη ἐλευθερία.

Γ. Τό δικαίωμα ὑπεράσπισης τοῦ ἀποστολικοῦ-ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος, καθότι οἱ Ἀπόστολοι «δέν διασώζουν τήν προσωπική

τους ὑπόληψη ἀλλά τό κύρος καί τήν αὐθεντία τοῦ ἀποστόλου τοῦ Θεοῦ, μέ ἄλλα λόγια διασφαλίζουν τήν ἀλήθεια τῆς πίστεως καί τήν ἐνότητα τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητας.

Ἀκολουθῶς, ὁ ὁμιλητής ἀναφέρθηκε στήν Βιβλική σημασία τῆς καταλλαγῆς, ἐπισημαίνοντας ὅτι «δέν ἔχει μόνον τήν ἔννοια τῆς ἀποκατάστασης τῶν ἀρμονικῶν σχέσεων μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων, μετά τή διακοπή τους ἐξαιτίας τῆς παραβάσεως τῶν Πρωτοπλάστων στόν Παράδεισο. Ἀλλά, ἐπίσης, τή νίκη κατά τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου, τήν ἀποκάλυψη τῆς σοφίας καί τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Τό ἔργο τῆς καταλλαγῆς ἀνέλαβε ὁ ἴδιος ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος μέ τήν ἐνσάρκωση, τόν Σταυρό καί τήν Ἀνάστασή του ὀλοκλήρωσε διαδοχικά σέ τρία στάδια τό ἔργο τῆς σωτηρίας. Τό ὅλον ἔργο τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ εἶναι ἔργο συγγνώμης καί ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καί ἀποκατάστασης τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου στήν ἀρχική του κατάσταση...».

Μιλώντας γιά τή διακονία τῆς καταλλαγῆς μέσα στήν Ἐκκλησία, στήν ἐποχή μας, παρατήρησε ὅτι «ἀπευθύνεται σ' ὅλους τούς ἀνθρώπους, πιστούς καί μή, ἀφοῦ ἡ καταλλαγή σχετίζεται μέ τό μέγα θέμα τῆς σωτηρίας τους», ἐνῶ ἐντόπισε ὡς ἐμπόδια γιά τήν ἐπικράτησή της τό θλιβερό φαινόμενο τοῦ γεροντισμοῦ καί τόν μεγάλο κίνδυνο τοῦ φανατισμοῦ. Κατέγραψε δέ ὡς τρόπους ἐπιτέλεσης τῆς διακονίας τῆς καταλλαγῆς τή θυσιαστική ζωή τῶν Ἀποστόλων - Ἐπισκόπων - Ἱερέων, τό Χάρισμα τῆς Ἱερωσύνης καί τά Ἱερά Μυστήρια, ἐξαιρέτως δέ τό Βάπτισμα, τή Θεία Εὐχαριστία καί τήν Ἐξομολόγησι.

Κατέληξε, ἐπισημαίνοντας ὅτι «δέν εἶναι εὐκόλη ἡ διακονία τῆς καταλλαγῆς, εἶναι τό δυσκολότερο διακόνημα τῆς Ἐκκλησίας... Ὁ ἱερέας τοῦ Θεοῦ δέν θά ἐπιτύχει τήν ἀποστολή του ἐάν ὁ ἀντικειμενικός του σκοπός δέν εἶναι ἡ ὀρισμένη θέση πού πρέπει νά πάρει ὁ πιστός στήν πνευματική οἰκοδομή, στό οἰκοδόμημα τῆς Ἐκκλησίας, μέ τή βασική προϋπόθεση ὅτι σέβεται τήν ἀνθρώπινη ἐλευθερία καί ὅτι ἡ σύνδεση αὐτή στηρίζεται στήν ἐν Χριστῷ ἀγάπη. Εἶναι πασιφανές ὅτι ἡ τέχνη τῆς πνευματικῆς οἰκοδομῆς ἀπαιτεῖ γνώση ἐμπείρου καί προσευχομένου οἰκοδόμου. Διακόνου πού προσεύχεται ἀδιαλείπτως...».

Δ' ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Στίς 21/1 πραγματοποιήθηκε ἡ Δ' Ἱερατική Σύναξη, μέ θέμα: «Ἡ πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολή».

Πρώτη ὁμιλήτρια ἦταν ἡ **κ. Αἰκατερίνη Τσαλαμπούνη**, Ἀναπληρωτρία Καθηγήτρια τοῦ Τμήματος Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Α.Π.Θ., μέ θέμα «Εἰσαγωγικά γιά τήν ἐπιστολή (τόπος, χρόνος, ἀφορμές, περιεχόμενο-βασικά θεολογικά θέματα)».

Ἡ ὁμιλήτρια ἐπεσήμανε ὅτι «οἱ χριστιανοί τῆς Γαλατίας φαίνεται ὅτι στήν πλειοψηφία τους προέρχονταν ἀπό τόν ἐθνικό πληθυσμό τῆς περιοχῆς κι ἐπομένως ἐντάχθηκαν στή χριστιανική κοινότητα χωρίς νά πρέπει προηγουμένως νά υἱοθετήσουν τίς ἐπιταγές τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου. Αὐτό, ἄλλωστε, ἦταν σύμφωνο μέ τήν ἀπόφαση τῆς Ἀποστολικῆς Συνόδου, γιά τήν ὁποία γίνεται λόγος στίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Φαίνεται, ὅμως, πῶς λίγο μετά τήν ἀναχώρηση τοῦ Ἀποστόλου ἀπό τήν περιοχή, κατέφτασαν ἐκεῖ ἰουδαϊστικοί διδάσκαλοι, οἱ ὁποῖοι ἀσκοῦσαν αὐστηρή κριτική στόν Παῦλο καί προέτρεπαν τούς χριστιανούς τῆς Γαλατίας στήν τήρηση

Ία στίς Ίερατικές μας Συνάξεις

του Νόμου ως απαραίτητη προϋπόθεση για την ένταξη στην Έκκλησία. Ἡ αντίδραση του Ἀποστόλου ἦταν ἐξαιρετικά σκληρή, ἀν κρίνουμε ἀπό τό ἀπότομο ὕφος τῆς ἐπιστολῆς του καί τήν αὐστηρή γλώσσα πού χρησιμοποιεῖ ἐναντίον τόσο τῶν χριστιανῶν πού ἄρχισαν νά περιτέμνονται καί νά τηροῦν τίς διατάξεις τοῦ Νόμου ὅσο κι ἐναντίον τῶν ψευδοδιδασκάλων πού ἀμφισβητοῦσαν τήν ἀποστολικότητά του κι ἔφεραν τήν ταραχή στίς ἐκκλησίες τῆς Γαλατίας...».

Ἡ κ. Τσαλαμπούνη κατέληξε ἐπισημαίνοντας ὅτι «στή θέση τοῦ Νόμου, πλέον, καί τῶν ἠθικῶν ἐπιταγῶν πού ἀπορρέουν ἀπό αὐτόν, ὁ Παῦλος προβάλλει τό Ἅγιο Πνεῦμα καί τούς δικούς του καρπούς. Αὐτό τό Πνεῦμα ἦταν ἄλλωστε ἐκεῖνο πού παρέλαβαν κατά τή βάπτισή τους καί τούς κατέστησε «πνευματικούς». Ἡ νέα ἐντολή εἶναι ἐκεῖνη τῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία μπορεῖ νά λειτουργήσει ὡς ἀντίδοτο στίς ἀντιπαράθεσεις καί τίς ταραχές στό ἐσωτερικό τῆς κοινότητας. Αὐτή ἡ νέα κατάσταση δίνει ἐπίσης νέο νόημα στή ζωή τῶν πιστῶν, ἀνατρέπει τίς ἰσχύουσες ἱεραρχίες καί διακρίσεις ὅσοι βαπτίζονται τόν Χριστό, τόν φέρουν ἐπάνω τους ὡς νέο ἔνδυμα, ὡς μία νέα ταυτότητα πού ἐπαναπροσδιορίζει τίς σχέσεις τους θέτοντάς τες πλέον σέ

μία νέα βάση, τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Στόν νέο αὐτό κόσμο δέ μποροῦν πλέον νά ἰσχύουν σχέσεις κυριαρχίας ἢ ἀνισότητας, διακρίσεις μεταξύ δούλων ἢ ἐλευθέρων, Ἰουδαίων καί ἐθνικῶν, ἀνδρῶν καί γυναικῶν. Οἱ ἄνθρωποι καθίστανται παιδιά τοῦ Θεοῦ καί κληρονόμοι τῆς ἐπαγγελίας τῆς σωτηρίας. Αὐτό ὅμως προσδίδει μία νέα ποιότητα στή ζωή καί τίς σχέσεις τους καί καθιστᾶ περιττή πλέον τήν κηδεμονία τοῦ Νόμου.

Τά ὅσα λέει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γιά τήν ἐν Χριστῷ ἐλευθερία καί τήν πνευματική ὠριμότητα πού χαρίζει ἡ παρουσία τοῦ Πνεύματος στή ζωή τῶν πιστῶν, ἔχουν ἀναμφισβήτητα διαχρονική ἀξία. Ἀναδεικνύουν τή μεγάλη δωρεά τῆς σωτηρίας, ἡ ὁποία δέν ἐγκλωβίζεται μέσα σέ νομικές διατάξεις καί ἐντολές, ἀλλά ἀποτελεῖ τή γενναϊόδωρη προσφορά τοῦ Θεοῦ στούς ἄνθρώπους. Ἡ ἀποδοχή αὐτῆς τῆς δωρεᾶς ἀποδεσμεύει τούς ἄνθρώπους ἀπό κάθε δουλική καί φοβική σχέση καί τούς καθιστᾶ ἐλευθέρους καί κληρονόμους. Ἡ παρουσία τοῦ Πνεύματος στή ζωή τῶν ἀνθρώπων ἐκδηλώνεται μέσα ἀπό τούς πλούσιους καρπούς του καί τήν ἄρση κάθε δικαστικῆς συμπεριφορᾶς. Οἱ ἄνθρωποι μεταμορφώνονται σέ παιδιά τῆς πίστεως καί τῆς ἐλευθερίας πού δέ χρειάζονται τή χειραγώγία τοῦ νόμου ἀλλά ἐμπνέονται ἀπό τήν ἐπιταγή τῆς ἀγάπης».

Ἐπόμενος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Πρωτ. Θεοδοκλῆς Μουρτζανός**, Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν & Διαποντίων Νήσων, μέ θέμα «Οἱ καρποί τοῦ Πνεύματος μέσα στή ζωή τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητας (Γαλ. 5, 16-26)».

Ὁ ὁμιλητής ἐπεσήμανε ὅτι «ἡ ἐκκλησιαστική ἐνορία-κοινότητα δέν εἶναι μία θρησκευτική ὀργάνωση, στήν ὁποία τά μέλη της συναντιοῦνται, ἐπιτελοῦν ὀρισμένα λειτουργήματα, διαμορφώνουν συμπεριφορές καί ἀποσκοποῦν στό νά τά ἔχουν καλά μέ τόν Θεό καί τούς ἄνθρώπους, τουτέστιν νά εἶναι ἐντάξει ὡς πρός τά καθήκοντά τους καί τή συνείδησή τους. Ἡ ἐκκλησιαστική ἐνορία-κοινότητα εἶναι οἰκογένεια, πού μεταμορφώνει τόν καθέναν σέ ἀναζητητή τῆς ἀγιότητας. Εἶναι προέκταση τῆς οἰκογένειας τοῦ καθενός πιστοῦ ξεχωριστά καί τήν ἴδια στιγμή συναπαρτίζει μέ τίς ἄλλες οἰκογένειες-κοινότητες τήν ἐπισκοπή. Καί ὁ ἱερέας εἶναι ὁ πατέρας τῆς οἰκογένειας αὐτῆς. Καλεῖται μέσα ἀπό τή διακονία του νά λειτουργήσει ὡς ὁ ἐμπνευστής καί ὁ ἡγέτης της, ὄχι ὅμως γιά νά ἐξουσιάσει, ἀλλά

νά δείξει τήν ὁδὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ πού εἶναι ἡ ἀγάπη...».

Ὁ π. Θεοδοκλῆς παρατήρησε ὅτι ἐμπόδιο στήν ὁμαλή λειτουργία τῆς κοινότητας εἶναι ὁ πτωτικός-σαρκικός ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος γίνεται πηγή δικασμοῦ. Διασπᾶ τήν ἐνότητα τῆς οἰκογένειας-ἐνορίας-ἐπισκοπῆς, διότι εἶναι σάν νά μὴν συνυπάρχει, νά μὴν συν-χωρεῖ μέ τούς ἄλλους... Γι' αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν πρός Γαλάτας ἐπιστολή του ἐπισημαίνει τήν ἀνάγκη νά γίνουμε πνευματικοί ἄνθρωποι, δηλαδή νά ζοῦμε μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τό ὁποῖο «ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας»...».

Τέλος, ὁ ὁμιλητής παρατήρησε ὅτι «ἡ ἱερατική μας κλήση καί διακονία περνᾶ μέσα ἀπό τήν ἐκκλησιαστική κοινότητα. Τό τί εἶναι ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος προφανῶς διδάσκεται ἀλλά δίδεται σέ ὅσους τό Πνεῦμα θέλει καί ὅπου πνεῖ. Χρέος μας εἶναι νά δημιουργοῦμε τίς συνθήκες ἐκεῖνες, ὥστε ἡ ἐκκλησιαστική κοινότητα στήν ὁποία, δι' εὐχῶν τοῦ ἐπισκόπου μας, κληθήκαμε νά ζοῦμε, νά ἔχει τίς προϋποθέσεις, ὥστε νά λειτουργήσει ὡς σῶμα Χριστοῦ. Ἡ Ἐκκλησία βάσει τίς βάσεις: τῆς θεῆς λειτουργίας καί τῆς Μυστήρια, τῆς δυνατότητας τοῦ λόγου καί τῆς διδασκῆς, τῆς φιλανθρωπίας καί τῆς ἀγάπης. Ὁ καθέννας μας καλεῖται νά προσπαθήσει νά ζήσει τόν καρπὸ τοῦ Πνεύματος στήν προσωπική του ζωή, πού εἶναι συνδεδεμένη μέ τήν κοινοτική. Ἡ ἄσκηση, ἡ προσευχή, ἡ μετάνοια, ἡ μελέτη, ἡ αὐτοκριτική, ὁ ἀγώνας γιά κατά Θεόν αὐτογνωσία εἶναι προϋποθέσεις ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ. Ἡ ἡσυχία στό ταμειῖον μᾶς βοηθεῖ. Ἡ ἀνάγκη νά ξαναδοῦμε τούς ἄνθρώπους ἐν ἀγάπῃ, ἰδίως αὐτούς πού μᾶς ταλαιπωροῦν, καί ἡ ἀπόφασή μας νά συνοδοιπορήσουμε ἐν ἀληθείᾳ, τόσο γιά μᾶς ὅσο καί γιά ἐκείνους εἶναι ἓνα συνεχές νέο ξεκίνημα. Ἡ σχέση μας μέ τόν ἐπίσκοπο καί τούς ἀδελφούς καί συλλειτουργούς, ὅταν ξεφύγει ἀπό τό ἐπίπεδο τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, τῆς αὐτοδικαίωσης, τῆς ἀγωνίας γιά ἀναγνώριση καί γίνει ἀφορμὴ μοιράσματος τῆς θέας τοῦ κόσμου ἀπὸ ἐμᾶς ἐν ἀληθείᾳ, ὑπακοῆς ὅπου δεῖ καί ὑποχώρησης χάριν τῆς ἐνότητας, ὄχι ὅμως μέ ἀπόκρυψη τῶν ὧν σκεφτόμαστε καί μᾶς ταλαιπωροῦν, τουτέστιν μέσφ' μιᾶς εἰλικρινοῦς ἐξαγόρευσης τῶν λογισμῶν μας, κρατεῖ τή χάρη τοῦ Πνεύματος παρούσα...».

Ἀκολούθησε συζήτηση καί ἡ σύνοψη τῶν συμπερασμάτων ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίο.

ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

«ΓΛΥΚΑ» ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΜΑΣ

Δύο πανέμορφες Χριστουγεννιάτικες γιορτές διοργάνωσαν τα παιδιά των Κατηχητικών Σχολείων της Τοπικής μας Έκκλησίας (15/12) στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας. Σπίν πρώτη, πού είχε τίτλο «Τά πιά γλυκά Χριστούγεννα», παιδιά προσχολικής και πρώτης σχολικής ηλικίας προσέφεραν τά πιά γλυκά Χριστούγεννα μέσα από θεατρικό, πού άφορούσε Χριστουγεννιάτικες γλυκές συνταγές. Σπίν δεύτερη, μέ τίτλο «Μοῦ ἴπαν ἔλα νά πάμε νά δεῖς... Χριστούγεννα», άγόρια και κορίτσια τών τριών τελευταίων τάξεων τού Δημοτικού μās κάλεσαν νά άκολουθήσουμε τόν δρόμο πού θά μās άδηγήσει στόν νεογέννητο Χριστό. Στίς γιορτές, πού έπιμελήθηκαν οί κατηχητές και τά στελέχη τού νεανικού έργου τής τοπικής μας Έκκλη-

σίας, συμμετείχε πλῆθος γονέων, πού χειροκρότησαν θερμά τά παιδιά τους, βλέποντάς τα νά άπολαμβάνουν τί χαρά τής γιορτῆς και νά δημιουργοῦν παραδοσιακά χριστουγεννιάτικα γλυκά. Ὁ Σεβασμιώτατος μίλησε γιά τό μήνυμα πού εξέπεμψαν οί γιορτές τών παιδιών μας, πού «εἶναι ἡ χαρά και ἡ δημιουργικότητα τής οικογένειας. Τά Χριστούγεννα μās θυμίζουν ὅτι ὁ Θεός ἔγινε άνθρωπος σάν κι ἔμās. Και εὐθύνη τών γονέων εἶναι νά μάθουν στά παιδιά τους νά γιορτάζουν στό σπῖτι, στή ζεστασιά τής οικογένειας. Νά μιλήσουν στά παιδιά γιά τί Γέννηση τού Χριστοῦ, ὅπως ἔκαναν σέ ἔμās οί παπποῦδες και οί γιαγιάδες μας. Μήν τά άφήσετε μέ τήν ψεύτικη εἰκόνα τών Χριστουγέννων, πού προβάλλει ὁ κόσμος...».

ΛΑΜΠΡΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Μέ λαμπρότητα και ἱεροπρέπεια ἑορτάστηκε στόν Βόλο ἡ Μητρόπολη τών ἑορτῶν, τά Χριστούγεννα, μέ ἑπίκεντρο τόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Βόλου. Στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἱγνάτιος, πλαισιωμένος άπό πολλούς Κληρικούς μας και πλῆθος πιστῶν. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Πρωτ. Μιχαήλ Τσοῦτσας, Ἐφημέριος τού Ναοῦ. Ἀνήμερα τά Χριστούγεννα τελέστηκε ἡ Πανηγυρική, Χριστουγεννιάτικη Θεία Λειτουργία, ἱεουργοῦντος τού Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἱγνατίου, παρουσία μεγάλου πλῆθους εὐσεβοῦς λαοῦ. Κατά τί διάρκεια τής Θείας Λειτουργίας, διαβάστηκε τό Χριστουγεννιάτικο Μήνυμα τού Σεβασμιώτατου. Στό τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος ἑπαίνεσε τόν λαό μας τόσο γιά τί συνειδητή συμμετοχή του στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τών ἡμερῶν, ὅσο και τί συμβολή του σπίν κάλυψη τών αὐξημένων άναγκῶν πολλῶν ἑμπερίστατων ἀδελφῶν μας, τούτη τήν ἑποχή. Ὁ κ. Ἱγνάτιος χαρακτήρισε τήν ἑνόπτια τής προσευχῆς μας «μεγάλο δῶρο, πού εἰσακούεται άπό τόν Θεό». Ζήτησε, ἑπίσης, «παρά τούς φόβους γιά ὅσα συμβαίνουν γύρω μας τόν τελευταῖο καιρό και τούς ποικίλους πόνους, πού ταλαιπωροῦν πολλούς συνανθρώπους μας, νά κραπίσουμε τί χαρά τής ἑορτῆς. Ὁ Χριστός μās δείχνει τόν δρόμο τής ταπεινώσης και τής ἀπλότητας, γίνεται άνθρωπος, γιά νά μās θεώσει. Κρατήστε αὐτή τί χαρά στίς καρδιές σας, μεταλαμπαδεῦστε τήν στους οἰκείους σας, στείλε τό μήνυμα τής ἑνότητας, τής εἰρήνης, τής συμφιλίωσης μέ τόν Θεό, μέ τόν ἑαυτό μας και τόν συνάνθρωπο, πού ὁ Θεός φέρνει μέ τήν Ἐνανθρώπησή Του πάνω σπίν γῆ...».

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΝΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

Σέ ἑορταστικό κλίμα πραγματοποιήθηκε (16/12) στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας ἡ ἑπίδοση τών διοριστήριων ἑγγράφων στά νέα μέλη τών Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων και τών Διαχειριστικῶν Ἐπιτροπῶν γιά τήν τριετία 2020-2022. Μετά τήν τέλεση Ἁγιασμοῦ ὁ Μητροπολίτης μας κ. Ἱγνάτιος ὀριοθέτησε τό λειτουργήμα τού ἑκκλησιαστικοῦ ἑπιτρόπου: «Οἱ ἑκκλησιαστικοί Σύμβουλοι εἶναι ἑπέκταση τού Ἐπισκόπου και τών Ἱερέων, οἱ ἄμειστοι συνεργοί ὄχι μόνο σπίν εὐθύνη τής διαχείρισης και διοίκησης τού

Ναοῦ ἀλλά και στό ὄλο πνευματικό και ἱεραποστολικό ἔργο. Ἡ στάση και ἡ συμπεριφορά τους διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο σπίν σχέση ἑνοριτῶν και Ἑνορίας». Ἀφοῦ εὐχαρίστησε θερμά ὄλους, διότι ἀποδέχθηκαν τό κάλεσμα τού Ἐφημερίου Ἱερέως

τους νά προσφέρουν ἀπολύτως ἀφιλοκερδῶς σπίν Ἑνορία τους, ὑπογράμμιζε τήν πίστη και τήν εὐλάβεια πού ὀφείλει νά ἔχει και νά δείχνει ὁ Ἐκκλησιαστικός Ἐπίτροπος, ὄντας ἑνα πρότυπο μέσα σπίν Ἑνορία. Στή συνέχεια, περιέγραψε τί σημασία τής διοίκησης τών Ναῶν, τά ὅποια εἶναι πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, κάνοντας σύντομη ἀναφορά σπίν ἱστορία τής σχέσης Ἐκκλησίας και Κράτους στόν τόπο μας. Ἀναφέρθηκε σέ πρακτικά ζητήματα τής ἀποστολῆς τού Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου (διαχειριστικά βιβλία, κτηματολόγιο, λογιστικά θέματα κ.λπ.) και τής σχέσης του μέ τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο. Ὑπογράμμιζε, τέλος, τήν προσπάθεια πού καταβλήθηκε τά χρόνια τής οικονομικής κρίσης νά μή μείνουν τά χωριά μας δίχως ἱερέα, χάρη στό Ἴδρυμα Ἐνισχύσεως τού Ἐφημεριακοῦ Κλήρου. Εὐχαρίστησε θερμά τούς συνεργάτες του, τόν Πρωτοσύγκελλο π. Δαμασκηνό Κιαμέτη και τόν Γενικό Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο π. Μάξιμο Παπαϊωάννου, γιά τήν προσφορά τους, εὐχήθηκε σέ ὄλα τά μέλη τών Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καλή και καρποφόρα θητεία και ἑπέδωσε τούς διορισμούς τους.

Η ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟΥ ΜΑΣ ΣΤΑΘΜΟΥ

Ένα θερμό χειροκρότημα και πολλά συγχαρητήρια εισέπραξαν τα παιδιά του Βρεφονηπιακού μας Σταθμού «Μεταμόρφωση» (18/12) στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, όπου πραγματοποιήσαν την Χριστουγεννιάτικη γιορτή τους. «Χριστούγεννα με τα παιχνίδια της αγάπης» ο τίτλος της γιορτής, μία ιστορία πλούσια σε μηνύματα αγάπης και όμορφων συναισθημάτων. Πρωταγωνιστές ήταν τα παιδιά του «σήμερα», που ζουν σε μία εικονική πραγματικότητα, χάνοντας τις στιγμές και το νόημα των Χριστουγέννων. Όμως, ένα «ταξίδι» στη Βηθλεέμ, εκεί που γεννήθηκε ο Χριστός, φανέρωσε την ουσία των Χριστουγέννων. Το θέμα της γιορτής ήταν άμεσα συνδεδεμένο με το θέμα του Έπαισιου Έκπαιδευτικού Προγράμματος, που υλοποιείται στον Σταθμό για το 2019-2020, «Παιχνίδι, κομμάτι Ιστορίας και Πολιτισμού». Την εκδήλωση έκλεισε ο Αρχιμ. Μάξιμος Παπαϊωάννου, Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος, ο οποίος μίλησε για την ουσία των Χριστουγέννων, ευχαρίστησε τα παιδιά και τις παιδαγωγούς για το όμορφο θέμα που παρουσίασαν επί σκηνής και ευχήθηκε καλές γιορτές σε όλους.

40 ΧΡΟΝΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΓΑΛΗΝΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ

Την επέτειο 40 χρόνων λειτουργίας του Σπιτιού Γαλήνης της ένορίας γιόρτασε (26/12) ο Ίερός Ναός Ευαγγελιστρίας Ν. Ίωνίας. Ο έορτασμός ξεκίνησε με την Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, επί τη έορτη της Συνάξεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, Ιερουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ίγνατίου, τον οποίο πλαισίωσαν οι Ίερείς του Ναού και πλήθος λαού. Ακολούθησε η επετειακή εκδήλωση στο Πν. Κέντρο του Ναού, την οποία προλόγισε ο Προϊστάμενος του Ναού Αρχιμ. Αμφιλόχιος Μήλτος. Μεταξύ άλλων ανέφερε ότι «τά πρώτα χρόνια, το «Σπίτι Γαλήνης» λειτουργούσε ως κέντρο φροντίδας, αναψυχής και σίτισης για ηλικιωμένους κατοίκους της Νέας Ίωνίας, οι οποίοι καθημερινά έτρωγαν και περνούσαν λίγο χρόνο στην αίθουσα του Ίδρυματος. Σταδιακά, όμως, οι τρόφιμοι διευρύνονται και το Σπίτι Γαλήνης εξελίσσεται σύν τω χρόνω σε ένορικό συσσίτιο άπορων ή οικονομικά ασθενών προσώπων και οικογενειών, οι οποίοι παραλαμβάνουν από την κουζίνα του τό καθημερινό φαγητό. Έτσι, μετά από αρκετά χρόνια, το Ίδρυμα μετεξελίσσεται σε αυτό που είναι και σήμερα, ένα κέντρο σίτισης όχι μόνο ηλικιωμένων συνανθρώπων μας αλλά οικονομικά ασθενέστερων κάθε ηλικίας. Ο αριθμός των τροφίμων κυμαίνεται σχεδόν από την αρχή της λειτουργίας του από 120 έως 140 πρόσωπα. Στά τελευταία χρόνια της οικονομικής δυσπραγίας ο αριθμός έφτασε μέχρι τα 160 άτομα, ενώ σήμερα 130 αδελφοί μας λαμβάνουν κάθε μέρα μία μερίδα φαγητό. Ο μακαριστός π. Κύριλλος ήγήθηκε όχι μόνο στή δημιουργία αλλά και στή λειτουργία του Σπιτιού Γαλήνης τα πρώτα χρόνια της ζωής του. Τόν διαδέχθηκε ως Πρόεδρος του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου ο Πρωτ. Θωμάς Συνοδινός και στή συνέχεια ο Πρωτ. Κωνσταντίνος Αυγέρης, ο οποίος είχε από έτων τη διαχείριση και εποπτεία του Ίδρυματος...». Ο π. Αμφιλόχιος αναφέρθηκε στή καταλυτική προσφορά των έθελοντριών κυριών στο έργο του Ίδρυματος και κατέληξε, παραθέτοντας σημαντικά στατιστικά στοιχεία, σύμφωνα με τα οποία το Σπίτι Γαλήνης της Ευαγγελιστρίας, με πρόχειρους ύπολογισμούς, στά 40 χρόνια λειτουργίας του έχει προσφέρει περίπου 1.625.000 μερίδες φαγητού! Ακολούθησε η αντιφώνηση του Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ίγνατίου, ο οποίος αναφέρθηκε επαινετικά στο πρόσωπο του αειμνήστου π. Κυρίλλου Ρήγα. Αναφέρθηκε, επίσης, στή ανάπτυξη του δικτύου των Σπιτιών Γαλήνης, στά χρόνια της ένταυθα Αρχιερατείας του, επισημαίνοντας ότι πρόκειται «για την έμπρακτη απόδειξη της αγάπης της Έκκλησίας, με αποτέλεσμα να ανταποκριθούμε στις ανάγκες της μεγάλης κρίσης, προσφέροντας 2000 μερίδες φαγητό καθημερινά». Ο κ. Ίγνάτιος χαρακτήρισε τις έθελόντριες ως τον μεγάλο πλούτο της Έκκλησίας μας: «Έσείς είστε ο πλούτος μας, γιατί χάρη σε έσας ανταποκρινόμαστε στή μεγάλη ανάγκη να δίνουμε στους ανθρώπους την αγάπη, που ο Θεός μας ζήτησε. Το έργο σας είναι η συνέχεια της Αγίας Τραπέζης. Έμεις μόνον τελούμε εκεί τό Μυστήριο της Ευχαριστίας και σας δίνουμε τό Σώμα και τό Αίμα του Χριστού και έσείς τό κάνετε φαγητό για τους άλλους. Αυτή είναι η αλήθεια της Έκκλησίας...». Ακολούθησε η απόδοση όφειλετικής τιμής στον υπεύθυνο του Σπιτιού Γαλήνης Πρωτ. Κωνσταντίνο Αυγέρη και στις έθελόντριες κυρίες του Ίδρυματος και η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με μουσικό πρόγραμμα από τη Χορωδία του Συλλόγου «Μνήμες Προσφύγων».

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ» ΓΙΑ ΤΟ 2019

Με έπιτυχία γιορτάστηκε (15/12) στο Πν. Κέντρο η «Ήμέρα του Φυλακισμένου», που διοργάνωσε ο Σ.Σ.Κ. Βόλου «Ο Έσταυρωμένος», επ' ευκαιρία της μνήμης του Αγίου Έλευθερίου, Προστάτου των Φυλακισμένων. Τήν φεινή εκδήλωση, που είχε τίτλο «Θέλω να όνειρευόμαι», ανέλαβε άφιλοκερδώς τό μουσικό σύνολο «ΗΧΟΜΕΛΟΝ». Στήν παράσταση συμμετείχαν, επίσης, μαθητές του 2ου ΓΕΛ Βόλου. Η εκδήλωση ξεκίνησε με τον χαιρετισμό του Προέδρου του «Έσταυρωμένου»

Πρωτ. Θεοδώρα Μπατάκα, ο οποίος προέβη σε λεπτομερή άπολογισμό του έργου του Συλλόγου κατά τό τρέχον έτος 2019. Τήν εκδήλωση χαιρέτισε, τέλος, ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος, ο οποίος έπαινεσε τους ανθρώπους του «Έσταυρωμένου» για τό έργο που έπιτελούν και ευχήθηκε τήν ευλογία του Θεού για τήν περαιτέρω εξέλιξη και πρόοδο του.

ΕΚΟΙΜΗΘΗ Ο ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΣ ΤΙΤΟΣ ΞΕΝΙΩΤΗΣ

Έκοιμήθη εν Κυρίω (8/1) σε ηλικία 83 έτων ο Ίεροδιάκονος Τίτος Ξενιώτης, τό γηραιότερο και παλαιότερο μέλος της Ίερās Μονής Παναγίας Άνω Ξενιάς. Ο Μακαριστός π. Τίτος γεννήθηκε στήν Εύξεινούπολη τό 1937. Μοναχός έκάρην στις 16/9/1965 από τον τότε Μητροπολίτη Δημητριάδος κυρό Δαμασκηνό, ήγουμενεύοντος του Αρχιμ. Ευσεβίου Παπανάσιου. Στις 4/1/1965 χειροτονήθηκε Διάκονος. Είναι ο πρώτος αδελφός της Μονής που εγκαταβίωσε σε αυτήν στις 9/5/1967 μετά τήν ανατίναξη της από τους Ίταλούς τό 1942 και άρχισε τις εργασίες για τήν ανοικοδόμησή της. Έκτοτε παρέμεινε στό Μοναστήρι μέχρι τήν τελευταία του.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΕΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ

Σέ έόρτιο αλλά και συγκινητικό κλίμα τελέστηκε (21/12) στον Ίερό Ναό Ἀγίων Κωνσταντίνου και Ἐλένης Βόλου ή εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονία τοῦ Διακόνου τοῦ Ναοῦ π. Θωμᾶ Μαλλιαροῦ ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο. Ὁ νέος Πρεσβύτερος εἶναι Πτυχιούχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., ἔγγαμος και πατέρας ἑνός τέκνου, ἐν ἀναμονῇ τοῦ δευτέρου. Στή Θεία Λειτουργία συμμετείχαν ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ὀλβίας κ. Ἐπιφάνιος και πολλοί Κληρικοί μας ἐνώ συμπροσευχήθηκε πλῆθος πιστῶν. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐξέφρασε τή χαρά του, γιατί ὁ π. Θωμᾶς ἀνῆκει στή χορεία ἐκείνων τῶν νέων, πού γνώρισε ὡς μικρά παιδιά, ὅταν ἀνέλαβε τήν Ἐπισκοπική εὐθύνη

στή Μητρόπολή μας και τά εἶδε νά ἀνδρώνονται και νά αὐξάνονται πνευματικῶς, ἐνῶ πλέον εἰσέρχονται στήν Ἱερωσύνη, γιά νά διακονήσουν τήν Ἐκκλησία ὑπεύθυνα στό πλευρό τοῦ Ἐπισκόπου τους: «Δοξάζω τόν Θεό, γιατί στήν Τοπική μας Ἐκκλησία ὄλοι μαζί ἀγωνιζόμαστε γιά νά φανοῦμε ἀντάξιοι τῆς διακονίας πού ὁ Θεός μας ἔδωσε». Τέλος, ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐξῆρε τήν σημασία τῆς καλῆς Πρεσβυτέρας δίπλα στόν νέο Ἱερέα, ὁ ρόλος τῆς ὁποίας ἀποβαίνει καθοριστικός γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου του και τή δικαίωση τῶν ἱερατικῶν του πόθων, καθώς ἐπίσης και τοῦ Πνευματικοῦ Πατρός, ὁ ὁποῖος λειτουργεῖ πάντα ὡς στήριγμα ἀσφαλές και πρότυπο ζωῆς γιά τά πνευματικά του τέκνα. Ὁ νέος Πρεσβύτερος τοποθετήθηκε Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Ἀγριάς.

ΝΕΑ ΜΟΝΑΧΗ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΠΗΛΙΟΥ

Σέ κλίμα βαθεῖας κατάνυξης και συγκίνησης τελέστηκε (26/12) στήν Ἱερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Πηλίου ή Ρασοφορία τῆς νέας Μοναχῆς Ἀντωνίας (κατά κόσμον Ἀναστασίας Μαντίκα). Ἡ Ἀδελφή Ἀντωνία εἶναι 38 ἐτῶν, κατάγεται ἀπό τή Λάρισα και εἶναι Πολιτική Μηχανικός, ἀπόφοιτη τοῦ Α.Π.Θ. Τή Ρασοφορία τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, παρουσία τοῦ Γέροντος τῆς Μονῆς Ἀρχιμ. Ἐφραίμ, Ἡγουμένου τῆς Ἱεράς Μεγίστης Μονῆς Βατοπαιδίου, πλειάδος Κληρικῶν μας, ἀντιπροσωπειῶν Ἱερῶν Μονῶν και πλήθους εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος χαρακτήρισε τό γεγονός «μιά νέα γέννηση, σέ μία καινούργια, ἀγγελική ζωή, ὅπως τήν θέλει ή παράδοση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Τό νά προστίθεται μιά νέα Μοναχή στό Μοναστήρι, σέ αὐτή τήν

ἐκκοσμηκευμένη ἐποχή εἶναι ἕνα θαῦμα μοναδικό, γιατί ἀποδεικνύει ὅτι, ὅπου περισσεύει ή ἁμαρτία, ὑπερπερισεύει ή Χάρις». Ὁ κ. Ἰγνάτιος χαρακτήρισε τά Μοναστήρια και τόν Μοναχικό βίο «τή ραχοκοκαλιά τῆς Ἐκκλησίας, τήν ἀπόδειξη τῆς ζωντανῆς Ἐκκλησίας...». Ἀναφερόμενος στό ὄνομα τῆς νέας Μοναχῆς τόνισε ὅτι δίδεται εἰς τιμήν τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐρήμου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, «ὅμως ὄλοι κατανοοῦμε ὅτι παραπέμπει στόν ἰδρυτή τῆς Ἀδελφότητος και νέο Κτίτορα τῆς Μονῆς, Μακαριστό π. Ἀντώνιο Ζούπη, ὁ ὁποῖος ἔδωσε ὄλες τίς δυνάμεις του στό νά θεμελιώσει και νά καταξιώσει τή σύγχρονη ἐκλεκτή ἀδελφότητα τῆς Μονῆς». Ὁ Σεβασμιώτατος ἐξέφρασε τήν εὐγνωμοσύνη του στόν Γέροντα Ἐφραίμ Βατοπαιδινό, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε τήν πνευματική καθοδήγηση τῆς Ἀδελφότητος μετά τήν ἐκδημία τοῦ π. Ἀντωνίου και τόν χαρακτήρισε «ὁδηγὸ ἔμπειρο στήν πνευματική ζωή, πού προσφέρει ἀσφάλεια και ἀνάπαυση στήν Ἀδελφότητα...».

ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΣΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΜΑΣ ΝΑΟ

Σέ πανηγυρικό κλίμα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος εὐλόγησε (31/12) στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἀγίου Νικολάου Βόλου τήν Πρωτοχρονιάτικη Βασιλόπιτα τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Στήν τελετή παρέστησαν οἱ Βουλευτές Μαγνησίας κ.κ. Χρῆστος Μπουκῶρος, Ζέτα Μακρή, Ἀθανάσιος Λιούπης και Κωνσταντίνος Μαραβέγιας, ἐκπρόσωποι φορέων και τῆς Τοπικῆς Αυτοδιοίκησης, οἱ ἐπικεφαλῆς τῶν Στρατιωτικῶν, Λιμενικῶν, Ἀστυνομικῶν και Πυροσβεστικῶν Ἀρχῶν, πολλοί Κληρικοί μας και πλῆθος κόσμου. Ὁ Σεβασμιώτατος στή σύνομη προσλαλία του ἐπεσήμανε ὅτι «ή ἀλλαγὴ τοῦ χρόνου εἶναι γιά ὄλους μας μιά εὐκαιρία γιά ἀπολογισμό τῆς

χρονιάς πού πέρασε και ὄραματισμό τῆς χρονιάς πού ἔρχεται. Τό 2020 σματοδοτεῖ τήν ἔλευση μῆς νέας δεκαετίας, πού διαδέχεται μιά ἄλλη πολύ κρίσιμη γιά τήν πατρίδα μας και ὄλόκληρο τόν κόσμο... Ὁ λαός μας ἀντιμέτωπος δυσκολίες. Κι ἐμεῖς, στήν τοπική μας κοινωνία, συμβάλαμε, κατά τό δυνατόν, και κρατήσαμε τή συνοχή μας, κάναμε τήν ἀλληλεγγύη καθημερινή πράξη, ἐμεῖς ὡς Ἐκκλησία φέραμε τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ στούς ἀνθρώπους και ὄλοι μαζί σταθήκαμε στόν κάθε ἀναγκασμένο, δώσαμε ἐλπίδα στόν λαό μας και σίγουρα διδαχθήκαμε τί σημαίνει ἐνότητα, ἀλληλεγγύη, ἀποδοχή τοῦ ἄλλου ὡς εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Ὁραματιζόμαστε τήν καινούργια χρονιά και τή νέα δεκαετία, ἐλπίζοντας στόν Χριστό και στή βοήθειά Του. Ὅπως φαίνεται, στή νέα δεκαετία θά κυριαρχήσουν τά ἐθνικά μας θέματα. Ἀκριβῶς γι' αὐτό ἐλπίζουμε και προσευχόμαστε νά συνεχίσουμε ἐνωμένοι. Χαιρόμαστε νά βλέπουμε τόν πολιτικό μας κόσμο νά ὁμονοεῖ στά Ἐθνικά θέματα και θέλουμε, σέ ὅ,τι μᾶς ἀφορᾷ ὡς Ἐκκλησία, νά διακονήσουμε αὐτή τήν ἐνότητα μέ ὄλες μας τίς δυνάμεις. Τή χρονιά πού πέρασε ὑπερασπιστήκαμε τά καλῶς ἐννοούμενα δίκαια τῆς Ἐκκλησίας και ἰδιαίτερα τόν ἐφημεριακό μας Κλῆρο. Συμβάλαμε, κατά τό δυνατόν, στήν ἐνότητα τῆς Ὁρθοδοξίας, πού και αὐτή διακυβεύεται και θά συνεχίσουμε νά ἐργαζόμαστε γι' αὐτήν. Ἀλλά θά παραμείνουμε και στό ἔργο, πού ή Ἐκκλησία μᾶς ἔχει τάξει, ἐδῶ στόν τόπο μας, καλώντας ὄλους σέ ἐνότητα, σέ συνέργεια γιά τό καλό, εὐχόμενοι σέ ἐκείνους πού ἔχουν τίς εὐθύνες, νά λαμβάνουν σωστές ἀποφάσεις, νά ὑπερασπίζονται τά Ἐθνικά μας Δίκαια, νά εἶναι δέ ή νέα χρονιά και ή δεκαετία εἰρηνική». Κατά τή διανομή τῆς Βασιλόπιτας, μέλη τοῦ Συνδέσμου Ἱεροψηφτῶν «Ὁσῖος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης» ἀπέδωσαν πρωτοχρονιάτικα κάλαντα, ὑπό τή διεύθυνση τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Κωνσταντίνου & Ἐλένης κ. Δημητρίου Χατζηγεωργίου.

ΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΓΡΑΦΟΥ ΚΩΣΤΑ ΛΙΑΠΗ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, ἅμα τή ἀγγελία τῆς ἐκδημίας τοῦ Κώστα Λιάπη, προέβη στήν παρακάτω δήλωση: «Ἐκφράζω τήν εἰλικρινή μου θλίψη γιά τήν ἐκδημία τοῦ φίλου και λίαν ἀγαπητοῦ μου Κώστα Λιάπη, ἐκπαιδευτικοῦ, λαογράφου, πνευματικοῦ ἀνδρός ἱστορικοῦ ἀναστήματος. Πολυβραβευμένος γιά τό πρωτότυπο και πολυσχιδές ἔργο του, ὁ μεταστᾶς ἀφήνει μεγάλο κενό στόν πνευματικό χώρο τῆς περιοχῆς μας. Ἰδιαίτερα γιά μένα, πού ὁ Κώστας Λιάπης ὑπῆρξε γιά 21 χρόνια ἐκλεκτός συνεργάτης μου, ή ἔλλειψη του θά εἶναι ἰδιαίτερα αἰσθητή. Προσεύχομαι ὁ Κύριός μας νά τόν κατατάξει ἐν χώρα ζώντων».

ΜΙΑ ΓΙΟΡΤΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Ἡ καθιερωμένη Πρωτοχρονιάτικη γιορτή γιὰ τὰ παιδιά τῶν Ἱερέων, Ἱεροψαλτῶν καί Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας πραγματοποιήθηκε (2/1), στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας. Τά μικρά παιδιά, συνοδευόμενα ἀπό τούς γονεῖς τους, ἔγιναν μέτοχοι τῆς πρωτοχρονιάτικης χαρᾶς ἀλλά καί τῶν δώρων πού ἔλαβαν ἀπό τὰ χέρια τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἱγνατίου, ὁ ὁποῖος εὐλόγησε τὴν Βασιλόπιτα καί ἀπευθύνθηκε μέ θερμά λόγια στοὺς ἄμεσους συνεργάτες του, τὴν οἰκογένειά του, ὅπως τούς χαρακτῆρισε, μέ τούς ὁποίους σχεδιάζει καί ὑλοποιεῖ τὸ μεγάλο ἔργο τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας σέ ὅλα τὰ ἐπίπεδα. Ἡ γιορτὴ ὁλοκληρώθηκε μέ τὴν παράθεση ἐόρτιου δείπνου μετὰ μουσικῆς.

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΑ ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Μέ τὴ δέουσα λαμπρότητα καί ἱεροπρέπεια, ἡ Τοπικὴ μας Ἐκκλησία ἐόρτασε καί φέτος τὴ μεγίστη Δεσποτικὴ ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων. Τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς, στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Βόλου, τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός τῶν Θεοφανείων, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἱγνατίου. Τὸν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ Πρωτ. Βάιος Κορομπίλιας, Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀγρίας. Ἀνήμερα τῆς μεγάλης ἐορτῆς τελέστηκε ἡ Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, στό τέλος τῆς ὁποίας ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὸν Μέγα Ἀγιασμό τῶν Θεοφανείων, παρουσία τῶν πολιτικῶν καί στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καί πλήθους λαοῦ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἀγιασμοῦ σχηματίστηκε λιτανευτικὴ πομπή, ἡ ὁποία, ὑπὸ τούς ἦχους τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Βόλου, κατευθύνθηκε σπὴν παραλία τῆς πόλης, ὅπου ἀπὸ εὐπρεπισμένης ἐξέδρας ὁ Σεβασμιώτατος ἀγίασε τὰ ὕδατα, καταδύοντας τὸν Σταυρὸ στὰ νερά τοῦ Παγασπηκοῦ. Δεκαπέντε περίπου ἀτρόμητοι κολυμβητές, ἀψήφησαν τὸ δριμύ ψύχος καί βούτηξαν σπὴ θάλασσα, τηρώντας τὸ ἔθιμο, προκειμένου νὰ λάβουν τὴν εὐλογία τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί τοῦ Ἐπισκόπου, ὁ ὁποῖος προσέφερε στὸν καθένα ἕνα μικρὸ σταυρουδάκι, γιὰ τὴν ἀνάμνηση τῆς μεγάλης ἡμέρας. Ἀκολουθῶς ὁ κ. Ἱγνατίος

ἀπευθύνθηκε στό πλῆθος τῶν πιστῶν καί μεταξύ ἄλλων τόνισε: «Ἡ προσευχὴ ὧν μας τοῦτες τὶς μέρες ἀφορᾷ ἕνα πράγμα: τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου. Νὰ κρατήσῃ ὁ Θεὸς τὴν εἰρήνην στοὺς ἀνθρώπους, στὰ κράτη, σπὴν ἀνθρωπότητα, σέ ὅλους μας. Ὁμως ἡ εἰρήνη δέν προκύπτει μαγικά. Εἶναι δῶρο Θεοῦ σ' αὐτοὺς πού εἰρηνεύουν μαζί Του καί πιστεύουν σ' Αὐτόν. Ἡ εἰρήνη ἔρχεται ἀπὸ ἀνθρώπους πού ἔχουν εἰρηνεύσει μέ τὸν ἑαυτό τους καί μέ τούς ἄλλους. Δέν μπορούν οἱ ἀνθρώποι τῆς βίας καί τοῦ ἐγωισμοῦ νὰ φέρουν τὴν εἰρήνην στὸν κόσμο. Ἡ εἰρήνη ἔρχεται μέσα ἀπὸ αὐτοὺς πού ὑπερασπίζονται τὴν ἀλήθεια καί τὴν δικαιοσύνη. Εἶναι, λοιπόν, ἡ ἐποχὴ ν' ἀναμετρηθοῦμε καί ἐμεῖς ὅπως καί οἱ πατέρες μας μέ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ ταυτόχρονα καί μέ τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα μας. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ σταθοῦμε ἐνωμένοι. Καί εἶναι πολὺ σημαντικό τὸ γεγονός ὅτι οἱ ἡγέτες μας παραμένουν ἐνωμένοι, τουλάχιστον, στὰ ἐθνικὰ θέματα. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ ὁ λαὸς μας. Ἐνωμένοι μπορούμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε κάθε ἀντιξοότητα καί κάθε ἐπιβουλή ἔχοντας ταυτόχρονα ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὶς Ἐνοπλῆς Δυνάμεις τῆς πατρίδας μας, γιὰ τὶς ὁποῖες προσευκόμαστε νυχθημερόν...». Ὁ Σεβασμιώτατος, τέλος, ἐπαίνεσε ἰδιαίτερα τὸ ἔργο τῶν Λιμενικῶν μας, «τὰ στελέχη τοῦ ὁποῖου στό Αἰγαῖο σώζουν καθημερινὰ ἀνθρώπινες ζωές».

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΑΙ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου καί Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου ἐορτάστηκε ἱεροπρεπῶς καί φέτος σπὴν τοπικὴ Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος μέ τὴν πληθωρικὴ συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ μας στοὺς πανηγυρίζοντες Ἱερούς Ναοὺς. Τὴν Παρασκευὴ 17/1 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἱγνατίος λειτουργῆσε στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Ἀντωνίου Ἀγίας, πλαισιωμένος ἀπὸ τούς Κληρικούς τῆς ἐπαρχίας, παρουσία καί τοῦ ἐορτάζοντος Δημάρχου κ. Ἀντωνίου Γκουντάρρα. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος ἀπένευσε τὸ ὄφικιο τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου στὸν π. Ἰωάννη Σαμαρᾶ, Ἐφημέριο Μεταξοχωρίου Ἀγίας καί τὸ ὄφικιο τοῦ Οἰκονόμου στὸν π. Γεράσιμο Νταφοῦλη, Ἐφημέριο Ἀετολόφου Ἀγίας. Τὸ Σάββατο 18/1 ὁ Σεβασμιώτατος λειτουργῆσε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Ἀθανασίου Ἄνω Λεκωνίων, παρουσία πλήθους κληρικῶν καί λαϊκῶν ἀδελφῶν. Τὸν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὴν εἰς Ἀναγνώστην Χειροθεσίαν τοῦ μαθητοῦ τῆς Β' Λυκείου καί τέκνου τῆς ἐνορίας Σπυριδῶνος Ἀξᾶν, ἐπαινώντας τὴν εὐλάβεια καί τὸ ἦθος του, ὅπως καί τὴν εὐσέβεια τῶν γονέων του, οἱ ὁποῖοι παιδιόθεν τὸν ὀδήγησαν σπὴν Ἐκκλησία καί τοῦ δίδαξαν τὴν πίστη καί τὴ λειτουργικὴ ζωὴ. Ἀκολούθησε ἡ λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης τοῦ Ἁγίου περίξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΤΡΙΘΕΚΤΗΣ

Γιὰ μία ἀκόμη χρονιά τελέστηκε καί φέτος παραμονές τῶν Χριστουγέννων ἡ Ἀκολουθία τῆς Τριθέκτης σπὴν Μητρόπόλῃ μας. Πρόκειται γιὰ λησμονημένη Ἀκολουθία τοῦ Βυζαντινοῦ Ἀσματικοῦ Τυπικοῦ, τὸ ὁποῖο ἐγκαταλείφθηκε σπὴν Ὁρθόδοξη Λατρευτικὴ πράξη μετὰ τὴν Ἀλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τὴν ἀποκατάσταση τῆς Ἀκολουθίας γιὰ λατρευτικὴ χρῆση, τὴ μελοποίησι τῶν ὕμνογραφικῶν κειμένων τῆς καί τὴν ἐντυπῆ ἐκδοσὴ τῆς πραγματοποιοῖσε τὸ 2000 ὁ Ὁμότιμος Καθηγητὴς Βυζαντινῆς Μουσικολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γρηγόριος Στάθης, μέ τὴ σύμφωνη γνώμη καί προτροπὴ τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. Ἐκτοτε ἡ Ἀκολουθία τελεῖται σέ πολλοὺς Ναοὺς τῶν Ἀθηνῶν καί ἄλλων πόλεων τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ ἐξωτερικοῦ. Φέτος ἡ Τριθέκτη τελέστηκε στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Βόλου, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἱγνατίου. Τὴν ἀπέδωσαν δέ θαυμάσια ἡ Χορωδία τοῦ Συνδέσμου Ἱεροψαλτῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος ὑπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ κ. Εὐσταθίου Γραμμένου, Πρωτοψάλτου, Καθηγητοῦ Βυζ. Μουσικῆς, καί ἡ Χορωδία τοῦ Παραρτήματος τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς σπὴν Ἁγία «Θεσσαλοῖ Μελωδοί», ὑπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ Πρωτοψάλτου καί Καθηγητοῦ Βυζ. Μουσικῆς κ. Γεωργίου Λεμονόπουλου.

Η ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΑΛΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Τῆ Βασιλόπιτα τοῦ Συνδέσμου Ἱεροσαλιτῶν καί τῆς Σχολῆς Βυζ. Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος εὐλόγησε (20/1) στὸν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἱγνατίος. Στὴν προσφώνησή του ὁ Διευθυντῆς τῆς Σχολῆς, Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, ἐξῆρε τὴν ἀγαστὴ συνεργασία τοῦ Συνδέσμου καί τῆς Σχολῆς διαχρονικά καί εὐχαρίστησε τὸν Σεβασμιώτατο γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη καί τὴ στήριξή του στὸ ἔργο τῆς Σχολῆς, γεγονός που συνιστᾷ προωθητικὴ δύναμη γιὰ ὄλους ὅσοι προσφέρουν ἔργο ὑπεύθυνο στὴν προετοιμασία τῶν μελλοντικῶν Ἱεροσαλιτῶν, πού θὰ στελεχώσουν τὰ ἱερά ἀναλόγια τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Εὐχαρίστησε, ἐπίσης, καί τὸν Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιὰ τὴν ὅλη μερίμνά του γιὰ τὴ βελτίωση καί συντήρηση τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων, προκειμένου ἡ Σχολὴ νὰ συνεχίσει ἀπρόσκοπτα τὸ ἔργο της. Ἀπὸ τὴ μεριά του, ὁ Σεβ. κ. Ἱγνατίος ἐξέφρασε τὴ χαρὰ του γιὰ τὴ συμμετοχὴ τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς στὰ ἱερά ἀναλόγια ἀλλὰ καί γιὰ τὴν ἐνότητα τοῦ ἱεροσαλιτικῶ κόσμου τῆς Μητροπόλεως μας. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐξῆρε, ἐπίσης, τὴν πρόοδο τῆς Σχολῆς, τὴ διατήρηση τῆς παράδοσης τῶν μεγάλων δασκάλων, πού προηγήθηκαν, ἀλλὰ καί τῶν σημερινῶν, γεγονότα πού συμβάλλουν ὥστε ἡ Τοπικὴ μας Ἐκκλησία νὰ παραμένει ζωντανή καί ἀποδοτικὴ στὰ ἔργα της. Ἐπίσης, ἀναφέρθηκε καί στὴ διατήρηση τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας, πού διακονεῖ ἡ Σχολή, μέσα ἀπὸ τὴ διδασκαλία τῶν ὕμνων καί κάλεσε ὄλους νὰ συνεχίσουν τὸ ἔργο τους με τὴν ἴδια πίστη, ἀγάπη καί ἐνότητα.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ «ΑΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΘΑΔΔΑΙΟΣ»

Τὸ Σάββατο 25/1 στὸ Μουσεῖο Πλινθοκεραμοποιίας Ν. & Σ. Τσαλαπάτα πραγματοποιήθηκε ἡ ἐκπαιδευτικὴ Ἡμερίδα Ἐκπαιδευτῶν τοῦ Προγράμματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος «Ἅγιος Ἀπόστολος Θαδδαῖος». Οἱ ἐκπαιδευτῆς τοῦ προγράμματος εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐνημερωθοῦν ἀλλὰ καί νὰ ἐκπαιδευτοῦν πάνω σὲ θέματα κοινωνικοῦ ἀποκλεισμοῦ μέσα ἀπὸ

παραυσιότητες ἀλλὰ καί βιωματικὲς δράσεις. Στὸ τέλος τῆς Ἡμερίδας ὁ Σεβασμιώτατος ἐπαίνεσε τοὺς συντελεστῆς τοῦ Προγράμματος γιὰ τὸν ζῆλο με τὸν ὁποῖο ἐπιτελοῦν τὰ καθήκοντά τους καί τοὺς παρότρυνε νὰ συνεχίσουν με τὴν ἴδια

διάθεση προσφορᾶς. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας στὸ Συνεδριακὸ Κέντρο Θεσσαλίας ὁ Σεβασμιώτατος εὐλόγησε τὴν Βασιλόπιτα τοῦ Προγράμματος παρουσιάζοντας ὄλους τῶν συντελεστῶν καί συμμετεχόντων στὸ Πρόγραμμα.

ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΙΕΡΟΣΑΛΤΩΝ

Ἐπιτυχία σημείωσε τὸ 1ο Ἐπιμορφωτικὸ Σεμινάριο, πού πραγματοποιήθηκε (12/1) στὸ Συνεδριακὸ Κέντρο Θεσσαλίας, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μητροπόλεως μας, με προσκεκλημένο ὁμιλητὴ τὸν Ἄρχοντα τ.Μ.τ.Χ. Ἐ., Πρωτοψάλτη κ. Δημήτριο Νεραντζῆ, στὸ πλαίσιο τοῦ Κύκλου Ἐπιμορφωτικῶν Σεμιναρίων πού ἔχει προγραμματίσει ὁ Σύνδεσμος Ἱεροσαλιτῶν Ἱ.Μ. Δημητριάδος «Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης». Ὁ κ. Νεραντζῆς δίδαξε, ἐπὶ τῆ βάσει τῶν κλασικῶν μαθημάτων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, τὴν Τέχνη ἀπόδοσης τῆς Βυζαντινῆς Σημειογραφίας, τὴν Ἑρμηνευτικὴ προσέγγιση τῶν χαρακτήρων τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, σύμφωνα με τὴν προφορικὴ καί γραπτὴ Πατριαρχικὴ παράδοση. Στὸν καιρετισμὸ του ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Γεώργιος Σιδῶκος εὐχαρίστησε τὸν Διευθυντὴ τῆς Σχολῆς Βυζ. Μουσικῆς τῆς Ἱ.Μ. Δημητριάδος Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιο Οἰκονόμου γιὰ τὴν παρότρυνση καί παρουσία τῶν μαθητῶν αὐτῆς

στὸ σεμινάριο, καθὼς καί τοὺς

συναδέλφους Ἱεροσαλιτες γιὰ τὴ θετικὴ ἀνταπόκριση στὴν πρωτοβουλία αὐτῆ τοῦ Συνδέσμου. Χαιρετισμὸ, ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς καί τοῦ Διευθυντοῦ της ἀπύθυνε, στὴ συνέχεια, ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν της Πρωτοψάλτης τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱ.Ν. Ἁγίου Νικολάου Βόλου κ. Εὐστάθιος Γραμμένος. Ἀντίστοιχη ἐπιτυχία εἶχε καί τὸ 2ο Ἐπιμορφωτικὸ Σεμινάριο, πού πραγματοποιήθηκε στίς 9/2. Ὁμιλητῆς ἦταν ὁ Ἑρευνητῆς Πρωτοψάλτης κ. Χαράλαμπος Συμεωνίδης, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Ἐρωταποκρίσεις περὶ διασπασμάτων, χρόνου καί ἀρμονικῆς στὴν Ψαλιτικὴ τέχνη».

ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΑΣ

Μὲ ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκαν οἱ ἐπισκέψεις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἱγνατίου στοὺς χώρους κράτησης τῆς περιοχῆς μας. Ὁ Σεβασμιώτατος, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο τοῦ Γραφείου Μερίμνης Φυλακῶν τῆς Ἱ.Μ. Δημητριάδος καί Πρόεδρο τοῦ Σ.Σ.Κ. Βόλου ὁ ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ, Πρωτ. Θεόδωρο Μπατάκα, παρακολούθησε τὶς καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις πού ἐτοίμασαν καί παρουσίασαν οἱ κρατούμενοι μαθητῆς τῶν δύο φυλακῶν (Ε.Α.Κ.Κ.Ν. Κασσαβετίας καί Ε.Κ.Κ.Ν. Βόλου), με τὴ βοήθεια

ἐκπαιδευτικῶν καί μιᾶς ὁμάδος φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, ἀπύθυνε πατρικούς λόγους καί διένειμε τὰ ἀτομικὰ δέματα πού προσέφεραν ὄλες οἱ ἐνορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καί ἐτοίμασαν οἱ ἐθελοντῆς τοῦ Ἑσταυρωμένου. Ἡ τελευταία ἐπίσκεψη τοῦ Σεβασμιωτάτου πραγματοποιήθηκε στὰ κρατητῆρια τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Βόλου. Ὁ Σεβασμιώτατος εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ συνομιλήσει με τοὺς κρατούμενους καί, στὴ συνέχεια, ὁμίλησε στοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους πού εἶχαν συγκεντρωθεῖ στὴν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Μεγάρου. Ὁ ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ προσέφερε 30 κουτιά μελομακάρονα γιὰ ὄλους τοὺς ἐγκλειστους πού κρατοῦσαν τὶς ἡμέρες τῶν ἐορτῶν.

ΕΚΔΗΜΙΑ ΙΕΡΕΩΣ ΜΑΣ

Ἐκοιμήθη (20/1) σὲ ἡλικία 78 ἐτῶν ὁ π. Ἰωάννης Βούλγαρης, συνταξιούχος Κληρικὸς τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ιδιαίτερα ἀγαπητὸς στοὺς κατοίκους τοῦ Νοτίου Πηλίου, ὅπου ὑπηρετῆσε. Ὁ ἐκλιπὼν Ἱερεὺς γεννήθηκε στὴν Ξυνόβρυση καί ἦταν ἀπόφοιτος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Λαμίας. Διάκονος καί Πρεσβύτερος χειροτονήθηκε τὸ 1979 ἀπὸ τὸν τότε Μητροπολίτη Δημητριάδος καί μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο, Χριστόδουλο. Ὑπηρετῆσε ὡς ἐφημέριος στίς ἐνορίες τῆς Ξυνόβρυσης, τοῦ Νεοχωρίου, τῆς Μηλίνας καί τοῦ Μετοχίου Ἀργαλαστῆς, ἀπ' ὅπου συνταξιοδοτήθηκε. Ἦταν ἕγγαμος καί πατέρας δύο τέκνων ἐνῶ ἀπέκτησε καί τέσσερα ἐγγόνια. Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ π. Ἰωάννου τελέστηκε στὸν Ἱερό Ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ξυνόβρυσης στίς 21/1/2020.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΗΜΙΑ ΤΟΥ π. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΥ

Ὁ Μακαριστὸς Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Μεταλλινὸς ὑπῆρξε ὑψηλῆς ἀετὸς τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας, Ἀκαδημαϊκὸς Διδάσκαλος ὑψηλοῦ κύρους καὶ οἰκουμενικῆς ἀναγνώρισης, διαχρονικὸς ἀγωνιστὴς γιὰ τὴν καλλιέργεια καὶ ἐμπέδωση τῆς Ἑλληνορθόδοξης Παράδοσης καὶ αὐτοσυνειδησίας. Ὑπερβαλλόντως ἀγάπησε τὸν Ἐνανθρωπήσαντα Υἱὸ καὶ Λόγο τοῦ Θεοῦ, τὸν Ὅποιον θυσιαστικῶς ὑπῆρξε ὡς διάκονος τοῦ ἱεροῦ Θυσιαστηρίου καὶ τῆς Καθηγητικῆς ἔδρας. Γι' αὐτὸ, τὸ κενὸ πού ἀφήνει πίσω του εἶναι μεγάλο καὶ δυσαναπλήρωτο. Ἡ Πατρίδα καὶ ἡ Ἐκκλησία μας ἀπὸ σήμερα εἶναι πτωχότερες. Ὡς Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητας, τῆς ὁποίας ὁ Μακαριστὸς ὑπῆρξε διακεκριμένο καὶ κορυφαῖο μέλος τῆς, ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της, ἀλλὰ καὶ ὡς Ποιμενάρχης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Δημητριάδος, ἐκφράζω τὰ θερμὰ μου συλλυπητῆρια τόσο σπὴν ἐκλεκτῆ Πρεσβυτέρα του Βαρβάρα, ὅσο καὶ στὰ ἄξια τέκνα καὶ στὰ ἐγγόνια του. Παράλληλα, ὅμως, ἐκφράζω καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη μου πρὸς ἐκεῖνον γιὰ τὴν μεγίστην προσφορά καὶ τὴν καταλυτικὴ συμβολή του στὸ ἔργο τῆς Ἐπιτροπῆς, κυρίως ὅσον ἀφορᾷ σπὴν προετοιμασία καὶ πραγματοποίηση, μέχρι σήμερα, τῶν ὀκτὼ ἐκ τῶν δέκα Διεθνῶν Ἐπιστημονικῶν Συνεδρίων γιὰ τὴν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπὸ τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821, ὅσο καὶ τὴν προετοιμασία τῶν ἐκδηλώσεων πού ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δρομολογεῖ γιὰ τὸ ἔτος 2021. Τὸ ἀκέραιο παράδειγμα, ἡ Πατερικὴ διάκριση, ἡ ἐγγενῆς εὐγένεια καὶ οἱ σοφῆς συμβουλές του θὰ λειτουργοῦν πάντοτε ὡς ἀσφαλῆς ὁδηγὸς σπὴν συνέχεια τοῦ ἔργου μας. Ἡ μνήμη του ἄς εἶναι αἰώνια.

ΔΥΟ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ π. ΘΕΟΔΩΡΟ ΜΠΑΤΑΚΑ

Στὶς 30/1 ὁ Σ.Σ.Κ. Βόλου ὁ «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ» στὸ Κινηματοθέατρο ΑΧΙΛΛΕΙΟ παρουσίασε τὰ δύο νέα βιβλία (θεατρικὰ ἔργα) τοῦ Πρωτ. Θεοδώρου Μπατάκα, Προέδρου τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου, μὲ τίτλο ΟΙ... ΗΤΤΗΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ καὶ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΤΟ ΜΟΥΣΤΑΚΙ. Ὁ Δημοσιογράφος, κ. Νικόλαος Βαραλῆς, Διευθυντὴς τοῦ Ρ/Σ «ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ», ἀνέλαβε καὶ τὴν παρουσίαση τοῦ προγράμματος. Πρῶτος ὁμιλητὴς ἦταν ὁ κ. Δημήτριος Πανταζῆς, ἠθοποιὸς καὶ σκηνοθέτης. Ὁ κ. Πανταζῆς ἐπαίνεσε τὸ συγγραφικὸ ἔργο τοῦ π. Θεοδώρου, διάβασε ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ πρῶτο θεατρικὸ ἔργο καὶ ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ ἔχουμε τὴν χαρὰ νὰ ἀπολαύσουμε τὸ ἔργο αὐτὸ καὶ σπὴν σκηνὴ σπὴν ἐπίσημη ἐκδήλωση τοῦ Ε για τὴν ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥ (14/12/2020). Ἀκολουθῶς πῆρε τὸ λόγο ὁ κ. Κωνσταντῖνος Μάγος, ἐπίκουρος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, ὁ ὁποῖος παρουσίασε τὸ θεατρικὸ ΟΙ... ΗΤΤΗΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ, κάνοντας λόγο γιὰ τὴν σημασία τοῦ ἔργου αὐτοῦ, στὸ ὁποῖο ζωντανεύουν καθημερινῆς σκηνῆς τῶν χώρων ἐγκλεισμοῦ, φωτίζονται οἱ σκέψεις

καὶ τὰ συναισθήματα τῶν κρατουμένων, καθὼς καὶ οἱ τραγικῆς συνθηκῆς διαβίωσής τους. Ἀκολουθῶς ἡ κ. Κερασία Παπαγεωργίου-Γκαβανούδη, φιλόλογος, ἡ ὁποία παρουσίασε τὸ 2ο θεατρικὸ ἔργο μὲ τίτλο ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΤΟ ΜΟΥΣΤΑΚΙ, καὶ ἀναφέρθηκε στὸ περιεχόμενο, τὴν δομὴ καὶ τὰ μηνύματα τῆς διδακτικῆς αὐτῆς κωμωδίας, πού ἀναδεικνύει τὸ σύγχρονο πρόβλημα τῆς μοναξιάς τῶν ἠλικιωμένων ἀτόμων. Στὸ τέλος, πῆρε τὸν λόγο ὁ π. Θεόδωρος, συγκινημένος ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία τῆς ἐκδήλωσης, εὐχαριστώντας τοὺς συνεργάτες του, καὶ ὄλους τοὺς παρευρισκομένους, πού μὲ τὴν παρουσία τους σπρίζουν τὸν «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟ» καὶ δήλωσε ὅτι ἡ συγγραφὴ τῶν ἔργων αὐτῶν προέκυψε ἀβίαστα καὶ ἀκούραστα ὡς ἀποτέλεσμα τῆς χάρις τοῦ Θεοῦ.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἔτος 38ο • Ἀρ. Φύλλου 465-466 • Ιανουάριος-Φεβρουάριος 2020

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνατίος
Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Οικονόμου
Φιλολογική ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξανάκης
Υπεύθυνος κυκλοφορίας: Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου

Μηχανογράφηση: Βασιλικὴ Ἀντανάκη
Ἐκτύπωση & Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ

Ἰδιοκτησία: Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: press@imd.gr

Βιβλιοπαρουσίαση

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΙΣΛΑΜ

Ἡ «Πραγματεία γιὰ τὸ Ἰσλάμ» τοῦ λογίου συγγραφέα Γερασίμου Βλάχου (17ος αἰώνας) ἀνήκει σπὴν μεταβυζαντινῆ περίοδο. Γράφτηκε μέσα στὸ πλαίσιο μιᾶς αὐξημένης ἐπιταγῆς, νὰ καταρτιστοῦν οἱ εὐρισκόμενοι ὑπὸ ὀθωμανικὴ κυριαρχία Ἕλληνες γιὰ τὸ περιεχόμενο τῆς ἐπικρατοῦσας θρησκείας τοῦ κατακτητῆ τους. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἐκτός ἀπὸ τὴν παρουσίαση τῶν βασικῶν «ἀρχῶν» τοῦ Ἰσλάμ τὸ βιβλίο ἐμπεριέχει καὶ μιὰ συγκριτολογικὸν χαρακτῆρα παραβολῆς τῶν μετὰ τὰ δόγματα τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Ἡ παράλληλη αὐτὴ παρουσίαση συγκεντρώνει ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον, διότι παρέχει τὴν δυνατότητα πληροφόρησης καὶ κατάρτισης γιὰ θέματα πού ἐμπίπτουν στὸν κῶρο τῶν διαχρονικῶν ἀναζητήσεων τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀφοροῦν τὴν θρησκευτικὴ καὶ μεταφυσικὴ τους ταυτότητα. Τὸ κείμενο τοῦ Βλάχου ἐκδίδεται μὲ ἐπιμέλεια τῆς φιλόλογου Ἐλενας Χατζόγλου. Τὸ προλογίζει ὁ τ. σχολικὸς σύμβουλος φιλόλογων κ. Φώτιος Σχοινιάς. Περιλαμβάνει εἰσαγωγὴν, τὸ πρωτότυπο κείμενο καὶ τὴν

ἀπόδοσή του σπὴν νέα ἑλληνικὴ. Συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ὑπομνηματισμὸ ὡς πρὸς τὰ χωρία τῶν πηγῶν του. Ἡ συγκεκριμένη ἔκδοση παρουσιάζει μεγάλη ἐπικαιρότητα καὶ στὶς μέρες μας, καθὼς ἡ ἀνάδυση τοῦ Ἰσλάμ ἀπασχολεῖ ὅλο καὶ περισσότερο τὸν «δυτικὸν» κόσμον, ἡ δὲ ἐξάπλωσή του ἐπιβάλλει τὴν πολὺπλευρὴ πληροφόρηση γιὰ τὰ βαθύτερα «πιστεύω» ὅσων τὸ ἔχουν ἀσπαστεῖ. Καθὼς μάλιστα τὸ Ἰσλάμ δέν ἀποτελεῖ ἀπλῶς μιὰ θρησκεία ἀλλὰ ἓνα σύστημα σκέψης, κοσμοθεωρίας ἀλλὰ καὶ πολιτικῆς ὀργάνωσης, ἡ γνωριμία μὲ τὶς βασικὰς ἀρχές του καθίσταται ἐνδιαφέρουσα. Βεβαίως, εἶναι γνωστὸ ὅτι τὸ Ἰσλάμ ἔχει ἀντιλήσει πάρα πολλὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὶς διάφορες ἰουδαϊο-χριστιανικῆς παραδόσεις, ἐκφραστῆς τῶν ὁποίων ὑπῆρξαν οἱ λεγόμενοι «λαοὶ τῆς Βίβλου». Ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀποψη τὸ περιεχόμενο του σὲ κάποιες περιπτώσεις «συγγενεῖται» μὲ αὐτές. Ὡστόσο ὁ συγγραφέας ἀναδεικνύοντας ἀπροκατάλυτα τὶς διαφορὰς καὶ τὶς ὁμοιότητες, συστηματοποιεῖ τὶς ἐπὶ μέρους «ὄψεις» τοῦ Ἰσλάμ καὶ ἀναμετρεῖται «διαλεκτικὰ» μὲ τὴν διαχρονικὴ του «δύναμη».

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΚΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ π. ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟ

Στόν κατάμεστο Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Βόλου παρουσιάστηκε (27/1) τό νέο βιβλίό του Ἁρχιμ. Ἐπιφανίου Οικονόμου, Ἱεροκήρυκος, μέ τίτλο «Χριστόδουλος, Μητροπολίτης Δημητριάδος & Ἀλμυροῦ 1974-1998», 12 χρόνια μετά τίν εἰς Κύριον ἐκδημία τοῦ Μακαριστοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Παρέστησαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἱγνάτιος, πολλοί Κληρικοί μας καί πλῆθος λαοῦ, πού τίμησαν γιά μία ἀκόμα φορά τή μνήμη τοῦ ἀλησμόνητου Χριστοδούλου. Πρῶτος ὀμιλητής ἦταν ὁ Δημοσιογράφος κ. Γεώργιος Παπαθανασόπουλος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στά νεανικά καί πρόιμα χρόνια τοῦ Μακαριστοῦ Χριστοδούλου, καταθέτοντας πλῆθος προσωπικῶν μαρτυριῶν καί ἀναμνήσεων ἀπό τίν συμπόρευση μιᾶς ὀλόκληρης ζωῆς στό πλάι του μέ πιστότητα καί ἀνιδιοτέλεια. Ἐπόμενος ὀμιλητής ἦταν ὁ Πρωτ. Δημήτριος Κατούνης, Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου καί Διευθυντής τῆς Σχολῆς Ἁγιογραφίας «Διά χειρὸς». Ὁ π. Δημήτριος κατέθεσε τίς προσωπικές του μαρτυρίες ἀπό τή διακονία τοῦ Χριστοδούλου στή Δημητριάδα, τότε πού ὁ ἴδιος συνδέθηκε μαζί του μέ ἀκατάλυτους πνευματικούς δεσμούς, ὡς ἱερόπαις καί Ἀναγνώστης ἀρχικῶς καί ὡς Κληρικός, χειροτονημένος ἀπό ἐκεῖνον, σπίν συνέχεια. Ἀναφερόμενος στόν συγγραφέα τοῦ βιβλίου ἐπεσήμανε ὅτι «ὁ π. Ἐπιφάνιος τιμᾶει τόν μακαριστό γέροντά του ὄχι μέ συναισθηματικές ἀερολογίες ἀλλά μέ ἐπιστημονική καταγραφή ὅλου του πλούτου τῆς σκέψεως τοῦ ἀνδρός αὐτοῦ, πού τιμήθηκε ἀπό τόν Θεό μέ ἀμέτρητα καί ἀτίμητα δῶρα καί τίμησε τίν Ἐκκλησία καί τό ἔθνος μέ τή διακονία καί τή ζωή του... Εἶναι ἀξιοθαύμαστο καί ἀξιεπαίνο τό ὅτι σέ τόσο σύντομο διάστημα ἀπό τίν ἐκδημία τοῦ ἐκλιπόντος ὁ π. Ἐπιφάνιος κατάφερε νά συγκεντρώσει ὅλον αὐτόν τόν συγγραφικό πλοῦτο, νά τόν κατατάξει, νά τόν μελετήσει, νά τόν ἐκδώσει καί νά μᾶς τόν προσφέρει, ἔτσι ὥστε τό πρόσωπο τοῦ Μακαριστοῦ Χριστοδούλου νά παραμένει ἀείζωο καί φωτεινό...». Τόν λόγο ἔλαβε, σπίν συνέχεια, ὁ συγγραφέας π. Ἐπιφάνιος, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο γιά τίν ἐλευθερία καί τίν ἀνεση πού τοῦ παρέχει, γιά νά ἀσχοληθεῖ μέ τό πρόσωπο καί τό ἔργο τοῦ Μακαριστοῦ Χριστοδούλου. Εὐχαρίστησε τόν σύμβουλο καθηγητή του κ. Ἀθανάσιο Καραθανάση γιά τή συνεπή ἐπιστημονική του καθοδήγηση στή συγγραφή τῆς μελέτης. Εὐχαρίστησε τούς ἐκλεκτούς ὀμιλητές καί ὅλους τούς συμμετέχοντες σπίν ἐκδήλωση καί ἐπεσήμανε ὅτι «τό βιβλίό αὐτό εἶναι ἡ προσωπική μου κατάθεση ψυχῆς καί εὐγνωμοσύνης πρὸς ἐκεῖνον πού καθόρισε καί θά καθορίζει τή ζωή μου ἕως τέλους καί μέ καταδέχθηκε δίπλα του ἀπό τά παιδικά μου χρόνια... Προσωπικότητες σάν τόν Χριστόδουλο δέν πεθαίνουν ποτέ. Πεθαίνουν ὅσοι ξεχνιοῦνται καί ὁ Χριστόδουλος δέν θά ξεχαστεῖ ποτέ!». Ὁ π. Ἐπιφάνιος ἀνακοίνωσε πῶς τά ἔσοδα ἀπό τή διάθεση τοῦ βιβλίου θά προωθηθοῦν ἐξ ἡμισείας στό Κέντρο Σίτισης τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ «ΔΟΣ ΗΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ» καί σπίν ἐνίσχυση τῶν ἀμίσθων Κληρικῶν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Τήν ἐκδήλωση ἐκλείσει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἱγνάτιος, ὁ ὁποῖος τόνισε ὅτι ὁ Χριστόδουλος εἶχε χάρισμα νά ἐπιλέγει ἀνθρώπους κοντά του: «Πιστεύω, π. Ἐπιφάνιε, ὅτι σέ ἔχει ἐπιλέξει. Γιά ἐμᾶς, ἀνθρώπινα, ὑπάρχει μία ἀδικία. Στά μάτια του, ὅμως, καί στόν Θεό, εἶναι μία δικαίωση, γιατί κάνεις ἕνα μοναδικό ἔργο. Ἦσουν ἐπιλεγμένος νά διασώσεις τό σπουδαῖο καί μεγάλο ἔργο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, τό συγγραφικό καί ὄχι μόνο. Ὁ μισθός σου θά ἔρθει ἀπό τόν Θεό, γιατί διασώσεις ἕναν δικό του ἀνθρώπο, μοναδικό, πού τόν ἔφερε σπίν ζωή μας...». Ὁ κ. Ἱγνάτιος εὐχαρίστησε ἀπό καρδιάς τούς ὀμιλητές καί ἐξέφρασε τίν εὐγνωμοσύνη του στόν Μακαριστό Χριστόδουλο, πού τόν ἐπέλεξε νά διακονεῖ ἀπό αὐτή τή θέση, «γιατί πρῶτος ἐγώ νιώθω τή δωρεά νά ποιμαίνω ἕναν λαό σάν καί σᾶς». Τήν Τρίτη 28/1, ἡμέρα τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας τοῦ Μακαριστοῦ Χριστοδούλου, στόν Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Βόλου τελέστηκε Θεία Λειτουργία καί τό ἐπίσιο Μνημόσυνο προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἱγνατίου.

ΑΝΩΤΑΤΗ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΤΟΝ π. ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΒΟΥΤΣΕΛΑ

Κατά τή διάρκεια τοῦ Ἑσπερινοῦ τῶν ὀνομαστριῶν του, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἱγνάτιος, ὅπως θέσπισε τά τελευταῖα χρόνια, ἀπένευσε τίν Ἀνώτατη Τιμητική Διάκριση τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τόν Χρυσό Σταυρό μετά Διπλώματος, σέ ἕναν πολιοῦ καί εὐλαβή Κληρικό μας, ἐπιβραβεύοντας, μέ τόν τρόπο αὐτό, τίν πολυετή καί καρποφόρο διακονία του. Φέτος τίμησε τόν Πρωτ. Δημήτριο Βουτσελά, ἐπί 34 χρόνια ἐφημέριο καί Προϊστάμενο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Ν. Ἰωνίας. Ἐκτενές βιογραφικό σημείωμα τοῦ π. Δημητρίου ἀνέγνωσε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Κιαμέτης. Ἀπό τή μεριά του, ὁ Σεβασμιώτατος ἐξῆρε τό ἔργο τοῦ π. Δημητρίου σπίν ἐνορία του, ὅπου ἐνοικεῖ ἕνα εὐαίσθητο κομμάτι τοῦ ποιμνίου τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἡ μεγάλη κοινότητα τῶν ΡΟΜΑ. Τόν χαρακτήρισε «ἐξαιρετικό ποιμένα» καί τόν εὐχαρίστησε γιά τίν ὄλη προσφορά του στόν τόπο μας, ἐνῶ ἐξῆρε τό παράδειγμα τοῦ βίου του, πού λειτουργεῖ ὑποδειγματικά γιά τούς νεωτέρους. Ὁ τιμηθεὶς Κληρικός ἀντιφώνησε λέγοντας ὅτι «βαθιά συγκινημένος γιά τή σημερινή μεγάλη τιμή πού μοῦ γίνεται, δοξολογῶ τόν Ἅγιο Θεό γιά ὅλες τίς εὐλογίες καί τίς εὐεργεσίες πού μοῦ χάρισε κατά τίν ἐπίγεια πορεία μου, καί μάλιστα, διότι μέ ἀξίωσε νά Τόν διακονήσω, ἐγώ ὁ εὐτελής καί ἀνάξιος, μαζί μέ τούς Ἄγγελους Του στό ἅγιο Θυσιαστήριο. Αὐτή εἶναι ἡ μεγαλύτερη τιμή πού μπορεῖ νά δεχθεῖ ἄνθρωπος ἐπί τῆς γῆς...».

ΚΛΗΡΙΚΟΣ Ο ΠΡΩΗΝ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΙΛΕΛΕΡ ΚΑΙ ΝΙΚΑΙΑΣ

Ἐνα ὄνειρο ζωῆς, ὅπως ὁ ἴδιος ἔχει ὁμολογήσει, ἔγινε πραγματικότητα γιά τόν πρῶν Δήμαρχο Κιλελέρ, Νίκαιας καί Περιφερειακό Σύμβουλο Θεσσαλίας Ρίζο Κομήτσα, καθῶς τό δῆμηρο 25-26/1 εἰσῆλθε στίς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου σέ ἡλικία 64 ἐτῶν διά χειρῶν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἱγνατίου. Ἡ εἰς Διάκονον Χειροτονία τοῦ π. Ρίζου τελέστηκε τό Σάββατο 25/1 σπίν Ἱερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Ἀνατολῆς Ἁγίας, παρουσία τῆς οἰκογένειάς του, πολλῶν συναδέλφων του στόν στίβο τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης καί πλῆθους κόσμου, πού συμμετεῖχε σπίν χαρά του καί βροντοφώναζε τό «Ἄξιος!». Ἡ εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονία τοῦ π. Ρίζου τελέστηκε τήν Κυριακή 26/1 στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Γεωργίου Ἀνατολῆς Ἁγίας, παρουσία τοῦ Δημάρχου Κιλελέρ κ. Νασιακόπουλου, τῶν Βουλευτῶν Καρδίτσας κ. Κουτσού καί Λαρίσης κ.κ. Κέλα καί Λιακούλη, τοῦ Δημάρχου Ἁγίας κ. Ἀντώνη Γκουντάρρα καί μεγάλου πλῆθους πιστῶν. Σπίν ὀμιλία του ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἱγνάτιος τόνισε ὅτι «σήμερα σπίν Ἀνατολή ἀνατέλλει μία καινούργια σελίδα, πού θά γράφει μέ χρυσά γράμματα τίν ἱστορία τοῦ τόπου. Σπίν ἐποχή τοῦ ὀρθολογισμοῦ καί τῆς ἐκκοσμικεύσης, πού οἱ πολλοί ἀρνοῦνται τίν παρουσία τοῦ Θεοῦ σπίν ζωή τους καί δέν θέλουν τίν Ἐκκλησία ἐνεργή καί ζῶσα, ἕνας ἄνθρωπος τῶν κοινῶν, ζητᾶ νά γίνει παπᾶς σέ ἕνα χωριό. Εἶναι κι αὐτό ἕνα ἀκόμα θαῦμα σπίν ζωή μας, μία ἀκόμα ἀπάντηση τοῦ Θεοῦ σπίν κρίσιμη ἐποχή μας...». Ὁ Σεβασμιώτατος, σπίν συνέχεια, ἐπεσήμανε στόν νέο Πρεσβύτερο μερικές διαφορές, πού θά ἔχει πλέον σπίν ζωή του: «Μέχρι τώρα, μέ τίν ψῆφο τοῦ λαοῦ, εἶχες στά χέρια σου μία ἐξουσία. Ἀπό τώρα θά ἔχεις μόνο διακονία καί ποτέ ἐξουσία. Ἡ ἀποστολή σου μέχρι σήμερα ἦταν νά ἀσχολεῖσαι μέ τά ἐφήμερα πράγματα τῶν ἀνθρώπων. Πλέον, θά ἀσχολεῖσαι μέ τίς αἰώνιες ψυχές τῶν ἀνθρώπων. Ὡς πολιτικός ἀρχοντας, προῦσες τό γράμμα τοῦ Νόμου. Πλέον, φεύγεις ἀπό τόν Νόμο καί ἔρχεσαι σπίν Χάρη. Δέν καλεῖσαι νά τηρήσεις τό γράμμα τοῦ Νόμου ἀλλά τίν οἰκονομία τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, γιατί ὁ Θεός εἶναι ἀγάπη καί τή δική Του ἀγάπη καί τό ἔλεος ὀφείλεις νά προσφέρεις στίς ψυχές, πού θά ἀναλάβεις νά καθοδηγείς. Ὁ Θεός ἦρθε γιά ὅλους μας καί κανέναν δέν ἐξαιρεῖ. Γι' αὐτό καί σύ ὀφείλεις μόνο νά ἐνώνεις, χωρίς τίν παραμικρή διάκριση, ὅλους θά τούς καλεῖς σπίν σωτηρία, γιατί ὁ Χριστός σταυρώθηκε γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους...». Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος ἀπένευσε στόν νέο Πρεσβύτερο τό ὄφικιο τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου καί ἀνακοίνωσε ὅτι ὁ π. Ρίζος θά ὑπηρετεῖ, πλέον, στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Γεωργίου Ἀνατολῆς Ἁγίας.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΟΥ ΜΑΣ

Ἡμέρα χαρῆς καὶ περισσῆς εὐλογίας ἡ 29η/1 γιὰ τὴν Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος, ἡ ὁποία ἐόρτασε τὰ ὀνομαστήρια τοῦ Σεπτοῦ Ποιμενάρχου τῆς κ. Ἱγνατίου, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱγνατίου τοῦ Θεοφόρου. Ὁ Μέγας Πανηγυρικός Πολυαρχιερατικός Ἑσπερινός τελέστηκε στὸν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Βόλου, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ, συγχοροστατούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Βρεσθῆνης κ. Θεοκλήτου, Σερρῶν & Νιγρίτης κ. Θεολόγου, Σερβίων & Κοζάνης κ. Παύλου, Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, Ἰλίου, Ἀχαρνῶν & Πετρούπολεως κ. Ἀθηναγόρου, Κίτρους & Κατερίνης κ. Γεωργίου, Φθιώτιδος κ. Συμεῶν καὶ Δημητριάδος κ. Ἱγνατίου, παρουσία μεγάλου πλήθους ἱεροῦ Κλήρου καὶ εὐλαβοῦς λαοῦ. Τούς φιλοξενομένους Ἀρχιερεῖς καλωσόρισε ὁ Σεβ. κ. Ἱγνάτιος, ὁ ὁποῖος τόνισε ὅτι ἡ παρουσία τους «εἶναι ἡ φανέρωση τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητας, πού ζοῦμε στὴν Ἐκκλησία, στὸ Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας, γύρω ἀπὸ τὴν Τράπεζα τῆς Εὐχαριστίας...». Τὸν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ χοροστατῶν Μητροπολίτης κ. Δανιὴλ, ὁ ὁποῖος μεταξύ ἄλλων ἀναφέρθηκε στὸν Ἅγιο Ἱγνάτιο τὸν Θεοφόρο ὡς τὸν θεμελιωτὴ τοῦ Ἐπισκοποκεντρικοῦ συστήματος διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὡς τὸ ὑπόδειγμα τοῦ ἐνθουσιαστικοῦ χαρακτῆρα τοῦ Χριστιανικοῦ Μαρτυρίου. Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τελέστηκε ἡ Πανηγυρική Πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἱγνατίου, συλλειτουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Βρεσθῆνης κ. Θεοκλήτου, Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, Θηβῶν & Λεβαδείας κ. Γεωργίου, Ἰλίου, Ἀχαρνῶν & Πετρούπολεως κ. Ἀθηναγόρου, Σμύρνης κ. Βαρθολομαίου, Θεσσαλιώτιδος & Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου, Σταγῶν & Μετεώρων κ. Θεοκλήτου καὶ Λαρίσης & Τυρνάβου κ. Ἱερωνύμου, καθὼς καὶ πλήθους Κληρικῶν ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Παρέστησαν, ἐπίσης, ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Κώστας Ἀγοραστός, ἡ Ἀντιπεριφερειάρχης Μαγνησίας κ. Δωροθέα Κολυνδρίνη, ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν καὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, οἱ ἐπικεφαλῆς τῶν Στρατιωτικῶν, Ἀστυνομικῶν, Λιμενικῶν καὶ Πυροσβεστικῶν Ἀρχῶν καὶ πλῆθος κόσμου, πού προσήλθε γιὰ νὰ ἐκφράσει τὴν ἀγάπη καὶ τὴν τιμὴ πρὸς τὸν Ποιμενάρχη του. Τὸν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος μίλησε γιὰ τὸν Ἅγιο Ἱγνάτιο ὡς τὸν Καλὸ Ποιμένα, πού γνωρίζει τὰ πρόβατά του, ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὸν μεγάλο Ποιμένα τῆς Ἐκκλησίας μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴ σχέση του μετὰ τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ, σχέση πού στηρίζεται στὴν ἀγάπη καὶ στὴν ἐλευθερία. Ἀναφερόμενος στὸν ἐορτάζοντα Ποιμενάρχη μας ὁ κ. Χρυσόστομος τόνισε ὅτι «μέσα ἀπὸ τὰ ἔργα καὶ τὴ διδασκαλία του κηρύσσει τὴν ἐνότητα, ἐργαζόμενος ἀπροσωπώληπτα, μετὰ ἀνιδιοτέλεια καὶ ἀγάπη πρὸς τὸ ποίμνιό του χωρὶς διακρίσεις καὶ ἀποκλεισμούς». Ἐξῆρε τούς ἀγῶνες του γιὰ τὴ διαφύλαξη τοῦ ἔργου καὶ τῆς διακονίας τῶν Κληρικῶν μας, γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν ποικίλων ἀναγκῶν τοῦ ποιμνίου του, ἐνῶ ὑπογράμμισε τὴ θετική συμβολή του στὶς Συνοδικές διαδικασίες καὶ στὴν ἐποικοδομητικὴ παρουσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὰ διορθώσιμα καὶ διαχριστιανικά φόρα. Κατέληξε δὲ λέγοντας ὅτι «ὁ Ἱγνάτιος ἀποτελεῖ πραγματικὸ καὶ ἀληθινὸ ποιμένα τῆς Ἐκκλησίας». Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβ. κ. Ἱγνάτιος εὐχαρίστησε ἀπὸ καρδίας ἕνα ἕκαστο ἐκ τῶν συλλειτουργούντων Ἱεραρχῶν, γιὰ τὴν τιμητικὴν παρουσία καὶ συλλειτουργία τους στὴν κατὰ τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Εὐχαρίστησε τούς πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς ἀρχόντες γιὰ τὴν παρουσία καὶ τὴ θετικὴ γιὰ τὸν λαὸ μας συνεργασία. Ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνη του, τέλος, πρὸς τὸν ἱερό Κλῆρο καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεώς μας, γιὰ τὴ συνοδοιπορία στὸν ἀγρὸ τοῦ Κυρίου αὐτὰ τὰ 22 χρόνια τῆς ἐνταύθα Ἀρχιερατείας του καὶ εὐχίθηκε πρὸς ὅλους πλοῦσι τὴ Χάρη καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στὴν ζωὴ τους. Κατὰ τὴ διανομὴ τοῦ ἀντιδώρου ὁ Σεβασμιώτατος δέχθηκε τὴς εὐχῆς τῆς ἀγάπης ὄλων.

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ κ. ΠΟΛΥΞΕΝΗ ΒΕΤΣΙΚΑ

Μετὰ τὴ δέουσα λαμπρότητα ἡ Τοπικὴ Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος καὶ ἡ Ἐκπαιδευτικὴ Κοινότητα τῆς Μαγνησίας γιόρτασαν (30/1) τὴ μνήμη τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐπίκεντρο τοῦ ἐορτασμοῦ ἦταν ὁ Ἱερός Ναός Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Βόλου, ὅπου τελέστηκε Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἱγνατίου, παρουσία τῶν Διευθυντῶν Πρωτοβάθμιας καὶ Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης Μαγνησίας, Γεωργίου Πολύζου καὶ Σωκράτη Σαβελίδη ἀντίστοιχα, πλειάδος Ἐκπαιδευτικῶν καὶ Μαθητῶν. Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας τελέστηκε Ἀρτοκλασία ὑπὲρ ὑγείας τῶν παραγόντων τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου καὶ μνημόσυνο τῶν ἀειμνήστων Δασκάλων καὶ Καθηγητῶν πού δίδαξαν στὰ σχολεῖα τῆς Μαγνησίας. Ἀπευθυνόμενος στοὺς ἐκπαιδευτικούς τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Κοινότητας ὁ κ. Ἱγνάτιος εὐχαρίστησε γιὰ τὴν ἀφογή συνεργασία μετὰ τὴν Τοπικὴ μας Ἐκκλησία ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ σπουδαῖο ἔργο πού ἐπιτελοῦν καὶ τόνισε ὅτι «ἡ Παιδεία εἶναι ἡ ἀπάντηση σὲ πολλὰ ζητήματα πού μᾶς ἀπασχολοῦν, εἶναι τὸ μεγάλο μέγεθος καὶ εὐεργέτημα πού κοσμεῖ τὴν πατρίδα μας μετὰ προστάτες τούς Τρεῖς Ἱεράρχες...». Ὁ Σεβασμιώτατος συνεχάρη ἰδιαίτερος τούς μαθητὲς καὶ τὴς μαθήτριες τοῦ 2ου ΕΠΑΛ Βόλου, πού ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τῶν καθηγητῶν τους εἶχαν τὴ γενικὴ εὐθύνη τοῦ ἐορτασμοῦ καθὼς καὶ τούς μαθητὲς τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Βόλου πού στελέχωσαν τὰ ἱερά ἀναλόγια. Ἀκολούθησε ἐόρτια ἐκδήλωση στὸ Πν. Κέντρο τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως, ὅπου ἡ Τοπικὴ Ἐκκλησία τίμησε τούς λειτουργοὺς τῆς Παιδείας στὸ πρόσωπο τῆς παλαιμάχου ἐκπαιδευτικοῦ, φιλόλογου, κ. Πολυξένης Βέτσικα, γιὰ τὴν πολυεπὴ καὶ εὐδόκιμη ἐκπαιδευτικὴ τῆς διακονία καὶ προσφορά, κατὰ τὴν ὁποία ἄφησε ἀνεξίτηλο τὸ στίγμα τῆς ἀγάπης τῆς στὶς καρδιές τῶν ἀναρίθμητων μαθητῶν τῆς. Στὴν ἐκδήλωση, πού συντόνισε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Δαμασκνός Κιαμέτης, Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεώς μας, παρέστησαν: ὁ Διευθυντὴς Β/θμιας Ἐκπαίδευσης Ν. Μαγνησίας Σωκράτης Σαβελίδης, ἡ Ἀντιδήμαρχος Παιδείας καὶ Πολιτισμοῦ Γεωργία Μποντοῦ-Τοκαλῆ, στελέχη τῆς ΓΕΧΑ Βόλου, ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν καὶ πλῆθος συναδέλφων καὶ μαθητῶν τῆς τιμηθείσας. Γιὰ τὴν κ. Βέτσικα μίλησαν ἡ κ. Ἀναστασία Πολίτου, συνταξιούχος Ἐκπαιδευτικὴ, ἡ κ. Εὐρύκλεια Ἀναγνώστου, φιλόλογος, καὶ ἡ κ. Μαρία Σιούλα-Καρκαλέτσου, φιλόλογος. Στὴ συνέχεια ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἱγνάτιος ἐπεσήμανε: «Δὲν ὑπάρχει πιὸ οὐσιαστικὴ τιμὴ γιὰ τούς Τρεῖς Ἱεράρχες ἀπὸ τὸ νὰ τιμοῦμε αὐτούς πού συνεχίζουν μέσα στὸν ἐκπαιδευτικὸ κῶρο τὸ δικὸ τους ἔργο κι ἄς μὴν εἶναι ἱεράρχες. Γιατὶ αὐτὸ πού τους τιμᾷ καὶ πού τους ἔκανε νὰ ἔχουν κοινὴ ἐορτὴ εἶναι ἡ Ἀλήθειά τους καὶ ἡ Ἀλήθεια τῆς κ. Βέτσικα εἶναι ὁ Χριστός. Ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς ἐλευθερίας ἀγαπᾷ μετὰ ἀλήθεια καὶ ἐλευθερία. Αὐτὸς εἶναι ὁ μεγαλύτερος πλοῦτος τῆς πατρίδος μας, αὐτὴ εἶναι ἡ ἄλλη περιουσία τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ ἀπονομὴ αὐτὴ εἶναι τὸ ἐλάχιστο «εὐχαριστῶ» πού μπορέσαμε νὰ ποῦμε γιὰ τὴν προσφορά σας. Τοῦτοι ἡ πατρίδα δὲν θὰ πάψει ποτέ νὰ ἔχει διδάχους τοῦ Γένους μας!» Ἀκολούθως ἀπένευμε στὴν κ. Πολυξένη Βέτσικα τὴν Ἀνώτατη Τιμητικὴ Διάκριση τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος, τὸν Χρυσὸ Σταυρὸ μετὰ Διπλώματος. Τὸν λόγο ἔλαβε ἡ τιμηθεῖσα ἐκπαιδευτικὴ, ἡ ὁποία ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνη τῆς καὶ τὸν βαθὺ τῆς σεβασμὸ στὸν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας, γιὰ τὴν ὑψίστη τιμὴ καθὼς καὶ στὸν Πρωτοσύγκελλο π. Δαμασκνὸ γιὰ τὸν κόπο τῆς προετοιμασίας τῆς ἐκδηλώσεως. Στὴ συνέχεια ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ὁ δάσκαλος στὴ Λογοτεχνία».

«Νέα χρονιά, καινούργια αρχή!»

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ 2020

Ανατολή του νέου έτους σήμερα, μέσα στή λάμψη έκθαμβωτικών στολισμών και γιορτινών εκπλήξεων. Μιά ακόμη Πρωτοχρονιά, ικανή νά τροφοδοτήσει τή βασανισμένη μας καθημερινότητα μέ προοπτική έλπίδας. Αφορμή νά όνειρευτούμε, νά σχεδιάσουμε, νά στοχαστούμε. Εύκαιρία, όμως, και νά εστιάσουμε σέ μία άδιαμφισβήτη αλήθεια, πού εκπέμπει ό γιορταστικός περίγυρος τούτων τών ήμερών. Τίν άκρεστη δίψα μας γιά ζωή και χαρά.

Αυτήν τήν έσώτερη ανάγκη τής ψυχής μας άπνχοϋν, άλλωστε, και όι εύχές, πού κατακλύζουν τήν πανηγυρική ατμόσφαιρα τής πρώτης ήμέρας του έτους. Οί περισσότερες γιά μακροήμερευση και εύτυχία. Μαρτυροϋν τή λαχτάρα μας νά ζήσουμε, νά προλάβουμε τήν ίδια τή ζωή, νά δοϋμε, νά γευτούμε, νά χαρούμε, νά νιώσουμε δυνατά και έντονα συναισθήματα. Οί δυσκολίες και όι θλίψεις πού καθημερινά πληθαίνουν όλόγυρά μας, τά άγχη και τά άδιέξοδα πού μάς πολιορκοϋν άδυσώπτητα, έντείνουν τήν ανάγκη μας γιά αναζήτηση χαράς. Κυρίως, όμως, άποζητούμε νά δώσουμε διάρκεια στό πέρασμά μας από τή γή, ιδιαίτερα όταν συνειδητοποιοϋμε ότι όι κτύποι του ρολογιού ρυθμικά, σιωπηλά και άδιάκοπα βυθίζουν στό παρελθόν τίσ στιγμές μας, μετροϋν τήν πρόοδο τής φθοράς στό κορμί μας, ύπογραμμίζουν τήν όριακόττά μας, πνίγοντας τήν αυτάρκεια και τήν αλαζονεία μας. Προξενεί ίλιγγο ή σκέψη, πόσο λιγοστή και άδύναμη είναι ή άτομική μας ύπαρξη μπροστά στην πανίσχυρη δύναμη του χρόνου. Έκείνος ύπερβαίνει κά-

“Όντως ένθαρρυντική ή διδαχή τής Έκκλησίας μας, συχνή, όμως, και ή άπορία μας. Πώς είναι δυνατόν νά φθάσουμε στην έμπειρία αυτής τής μόνης χαράς και άτελεύτης ζωής; “Ο Άγιος Ίωάννης ό Σιναΐτης στην «Κλίμακα» λέγει ότι, όταν πλησιάζεις και άκουμπάς ένα φυσικό σωμα, σου μεταδίδει τήν ψυχρότητα ή τή θερμότητά του. Άκουμπάς ένα ψυχρό τζάμι, αισθάνεσαι ότι κρύνεις, παίρνεις από τήν ψυχρόττά του. Αντίθετα, άκουμπώντας μία ζεστή θερμάστρα, ζεσταίνεσαι. Κατά ανάλογο τρόπο, όποιος άγωνίζεται νά προσεγγίσει και νά άγγίξει Έκείνον, πού είναι ή όντως Ζωή και ή μόνη αληθινή χαρά και μακαριότητα, όπωςόποτε θά λάβει στό μέτρο τών δυνατοτήτων του τήν έμπειρία αυτών τών βιωμάτων.

Ζωή, γιά μάς τούς Χριστιανούς, δέν είναι άπλως και μόνον ή επιβίωσή μας, τά αγαθά μας, ή καθημερινότητά μας. Ζωή είναι ό ίδιος ό Χριστός μας, πού όλοκληρωτικά μάς χαρίζεται, άφού είναι «ό προσφέρων και προσφερόμενος» σέ κάθε Θεία Λειτουργία. Ζωή είναι και ή συνάντηση μέ τόν πλησίον, τήν εικόνα του Θεού, τήν έν πολλοίς περιφρονημένη και έμπερίστατη. Περίσσεια δέ ζωής είναι ή δική μας διαρκής κοινωνία μέ τόν Χριστό μέσα στην Έκκλησία, ή συνάντηση μαζί Του, ή είσοδος στην χαρά τής παρουσίας Του. Δέν περιγράφεται ούτε αναλύεται ή χαρά αυτή. Μπαίνει κανείς στην χαρά. Είσερχεται στην χαρά του Κυρίου του. Και, φυσικά, ή έμπειρία αυτή προσφέρεται μέ τό κατ' έξοχήν Μυστήριο, πού από τά πρωτοχριστιανικά χρόνια ύπάρξε ή πηγή και τό πλήρωμα τής χαράς: τήν Θεία Εύχαριστία. Μάς καλεϊ διαρκώς ό Χριστός κοντά Του, νά μάς χαρίσει περίσσεια ζωής και μακαριότητας. Σέ μάς επαφίεται ή ανταπόκριση στό κάλεσμά Του.

θε δυνατόττά μας νά τόν αναχαιτίσουμε. Απέ-ραντος, άχανής και μεγαλειώδης, γεμάτος μυστήριο και σιωπή, συμπαρασύρει στην άένα πορεία του τή ζωή μας, σαν έναν άπειροελάχιστο κόκκο συμπαντικής σκόνης, ώστόσο όμως μοναδικό και άνεπανάληπτο. Χρόνος φεύγει, χρόνος έρχεται. Αναμφίβολα ό βίος μας κυλάει και παρέρχεται άνεπιστρεπτή, μά ή ένδόμυχη έπιθυμία μας παραμένει ή ίδια: νά ζήσουμε και νά χαρούμε.

Φαντάζει, ίσως, εκπληκτικό και ασύλληπτο τό γεγονός ότι είναι στην διάθεσή μας και στην δική μας επιλογή, ή άνεξάντλητη και έν πολλοίς άγνωμένη πηγή ζωής και εύτυχίας. Ίδού, Έκείνος, πού είναι ή όντως Ζωή, και ζωής χορηγός, «έποίησε ως αγαθός τό χρήσιμον, ως σοφός τό κάλλιστον, ως δυνατός τό μέγιστον», γιά νά ζήσει ό κόσμος. “Ο Άχρονος Ύιός του Θεού, πού χρόνους και καιρούς έξουσιάζει, ήλθε ως άνθρωπος στην φτωχή μας γή, όχι μόνον «ίνα ζωήν έχωμεν» αλλά και «περισσόν έχωμεν». Φόρεσε τήν ανθρώπινη σάρκα, γιά νά μάς δώσει ζωή αιώνια, «άπαθανατίζων τό πρόσλημμα». Υπέμεινε εκούσια πάνω στό Σταυρό τόν πίο κατώδυνο θάνατο υπέρ τής του κόσμου ζωής. «Έκεντήθη» ή ζωηφόρος πλευρά Του και άνέβλυσαν άστείρευτοι κρουνόι στην δίψασμένη γιά ζωή ανθρωπότητα. Μπορεί ό χρόνος νά είναι πανδαμάτωρ αλλά ό Κύριός μας, ως Παντοκράτωρ, μάς εξασφάλισε όλες τίσ προϋποθέσεις, ώστε, όταν πιστεύουμε σέ Έκείνον, νά έχουμε ζωή αιώνια και χαρά αναφαίρετη.

Δώρο δικό Του είναι και ό χρόνος και μαρτυρία τής αγάπης Του γιά όλους μας.

Σέ μάς επαφίεται ή επιλογή νά τόν αξιοποιήσουμε. Είναι καταπληκτικό ότι αυτή ή αλληλουχία τών άπειροελάχιστων στιγμών του βίου μας κρύβει μία ασύλληπτη δυναμική, μία προοπτική άθανασίας. Μάς προσφέρονται, γιά νά γευόμαστε από τόρα τούς θησαυρούς τής Βασιλείας Του, μάς δίδονται γιά νά αυξάνουμε τήν αγάπη μας σέ Έκείνον, μάς χαρίζονται γιά νά μεταμορφωνόμαστε καθημερινά σέ άγίους. Δέν έχουμε τό δικαίωμα νά τίσ σπαταλήσουμε ασυλλόγιστα. Η είσοδος μας, άλλωστε, στην νέα χρονιά μάς προσφέρεται ως πολύτιμη εύκαιρία γιά μία καινούργια αρχή. Άς αναζητήσουμε κοντά στον Χριστό μας τό πλήρωμα τής χαράς και τό «περισσόν» τής ζωής, και δέν θά άπογορευτούμε. Άς κάνουμε τήν κάθε στιγμή μας έφαλτήριο γιά τήν αιωνιότητα και τήν άληκη μακαριότητα, αναζητώντας διαρκώς τήν αίσθηση τής στοργικής παρουσίας του Θεού στην ζωή μας, ψηλαφώντας τήν αγάπη Του γιά μάς στις άπειρες δωρεές Του, αφήνοντάς τιν νά διηγηθεί όλες τίσ λεπτομέρειες τής καθημερινότητάς μας. Ίδού μία πρόταση και πρόκληση μαζί γιά τόν καινούργιο χρόνο, μέ επαγγελία χαράς και έλπίδας, ικανή νά μάς ανανεώσει και νά καταξιώσει τήν ύπαρξή μας, νά δώσει ζωή και ύπόσταση, μεγαλείο και βάθος στις επιδιώξεις μας.

Καλή και εύλογημενη χρονιά!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ